Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 345
Vineri 16 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Oameni ai muncii din agricultură!
Indepliniți în bune condițiuni lucrările agricole pentru ca rodul bogat al acestui an să fie strîns la timp și fără nici o pierdere. Pregătiți-vă din vreme pentru lucrările agricole de toamnă de care depinde recolta anului viitor!

(Din chemările C.C. al P.M.R. la a XIII-a aniversare a eliberării patriei).

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Muncă avîntată pe ogoarele patriei

Realizări în cadrul decadei - record

Ziarul nostru a publicat în urmă cu cîteva numere o știre în care corespondentul A. Faloba arăta că mecanizatorii din S.M.T. Turnișor-Sibiu au inițiat o decadă-record pentru grăbirea muncilor de treieriș. Recent același corespondent ne comunică rezultatele acestei acțiuni. El ne informează că mecanizatorii stațiunii s-au achitat cu cinste de angajamentul luat, reușind să depășească cu mult sarcinile de plan prevăzute pentru decada respectivă. In fruntea întrecerii se află brigada a V-a, condusă de tov. Werner Keul, care a realizat pînă în prezent 35 la sută din planul campaniei de vară. Tractoriștii acestei brigăzi au fost sprijiniți temeinic de către colectiviștii din Slimnic și Ruși, care le-au creat cele mai bune condiții de muncă pe arii. Acum, în pragul zilei de 23 August, mecanizatorii acestui S.M.T. sînt hotărîți să intensifice și mai mult munca spre a grăbi astfel lucrările agricole de vară.

A răsărit porumbul furajer

O bună parte din porumbul furajer semănat în miriști de către țăranii muncitori din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, a și răsărit. Indrumați de tehnicienii agronomi, țăranii muncitori de aici îndată ce și-au recoltat păioasele au și dezmiriștit o suprafață de 50 de ha teren, din care o bună parte au cultivat-o cu porumb furajer. In prezent ei execută în continuare arături de vară pregătind astfel terenul în vederea însămînțărilor de toamnă.

GH. BORONTEA
corespondent

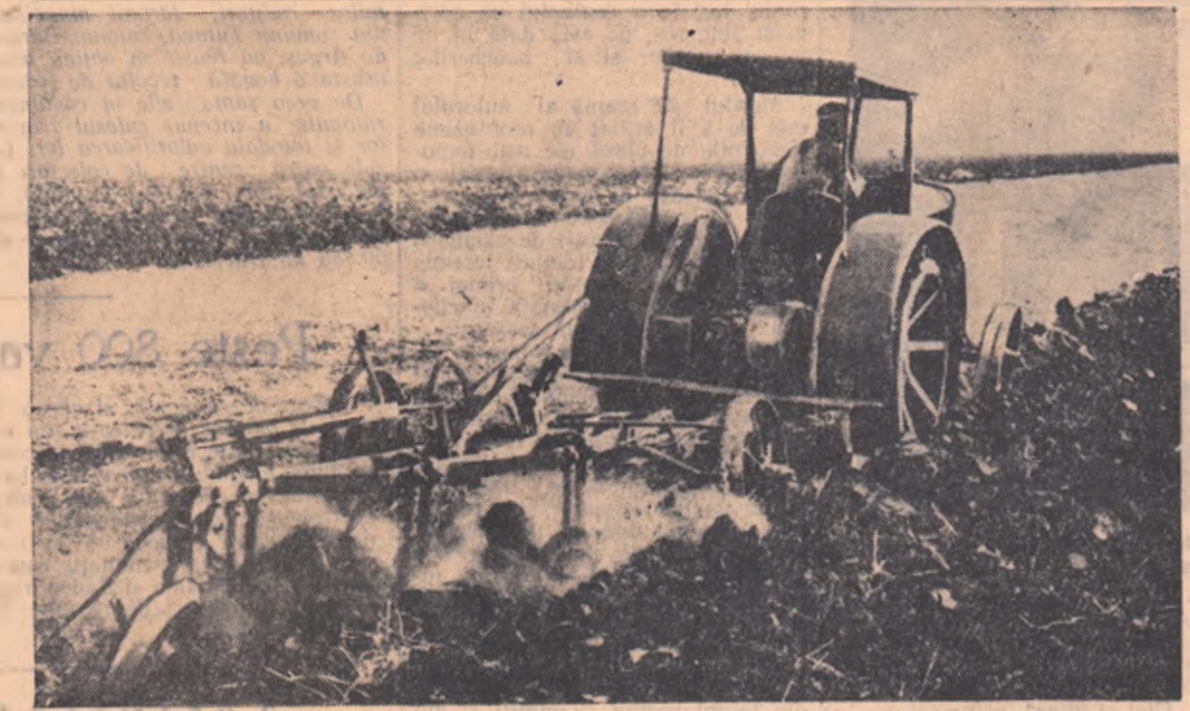

Pe terenurile gospodăriilor colective din raionul Mizil se execută în ritm rapid arături de vară. In clișeul alăturat obiectivul l-a surprins pe tractoristul Alex. Coman, de la S.M.T. Mihăilești, trăgînd brazde adînci pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Amaru.

Foto: SEVERIN PICKER

Asigură succesul recoltei anului viitor

Dacă străbati în aceste zile hotarele satelor Giulus, Subpădure, și altele din raionul Tîrnăveni poți vedea sute de atelaje care execută arături de vară sau transportă gunoiul de grajd pe cîmp. Deși în aceste sate treierișul este în toi, organele de stat și agricole se îngrijesc ca atelajele nefolosite la treieriș să fie întrebuințate de țăranii muncitori la pregătirea terenului în vederea recoltei viitoare. Pînă acum numeroși țărani muncitori ca Buda T. Coman, I. Orișan, G. Moldovan și alții din satul Giulus au și terminat arăturile de vară.

AUREL SEULEANU
corespondent

Execută arături de vară

Brigada de tractoare a lui Tudor Mihalache de la S.M.T.-Traian Sat, regiunea Galați, s-a numărat printre brigăzile fruntașe în executarea muncilor de recoltat.

Tot printre primele se găsește această brigadă și acum la executarea arăturilor adînci de vară. Pînă acum cîteva zile, mecanizatorii din brigada lui Tudor Mihalache au executat pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comuna Scortaru Vechi arături de vară pe o suprafață de peste 200 de ha din cele 320 planificate.

★

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Caracal sînt printre primii din regiunea Craiova în executarea arăturilor de vară, pînă la data de 11 august în acest raion, executîndu-se arături de vară pe o suprafață de peste 13.000 de hectare.

In frunte la executarea acestor lucrări se găsesc gospodăriile colective și întovărășirile agricole. De pildă, colectiviștii din Traian, Celaru și Scărișoara au executat planul arăturilor de vară în procent de 70—80 la sută, iar întovărășiții din Dioști și Gostavăț între 60—70 la sută.

BRAZDĂ după BRAZDĂ

Soarele strălucește puternic. Dinspre Vadul Săpat ori Conduratu, nici o adiere de vînt. Cu mîna streașină la ochi, de sus, de pe tractorul lui, oprit la capătul tarlalei, Dinu St. Mihai îi strigă lui Ion Stanciu, președintele colectivei din Baba Ana:

— Heii... Tovarăşe președinte... Tovarăşe Stanciu, ai trimis pe cineva din brigada de cîmp să ia în primire arătura făcută pe aceste 20 de ha?

— Da, da. Către amiază o să vie brigadierul de la Inițiă. Pînă atunci voi treceți cu tractoarele pe tarlaua dinspre Conduratu și începeți să arați și acolo. Dar vedeți să faceți arătură tot la 18—20 de cm.

Dinu Mihai apăsă pe pedală, trase de manetă și întoarse K.D.-ul cu fața înspre satul Conduratu. Același lucru îl făcură și tovarășii lui din brigadă: Nicolae Vlad, Constantin Marcu și Nicolae D. Nicolae. Băieții ăștia sînt unul și unul, fala S.M.T.-ului Inotești, regiunea Ploești.

...Distanța pînă la cealaltă tarla fusese parcursă în cîteva minute. Dinu St. Mihai băgă primul tractorul în brazdă, pe tarlaua în suprafață de 50 de ha, singura rămasă nearată. Ceilalți tractoriști își împărțiră și ei locurile și unul cîte unul începură să tragă brazde adînci pe pămîntul colectivei din Baba Ana.

Pînă seara tîrziu, tractoarele se întrecuseră în păcănit, lăsînd în urmă brazde de pămînt negru, afînat. Numai în cîteva ore, tractoriștii dintr-a 10-a au executat aproape 15 hantri de arătură.

— Ce zici Vlade, pînă la 15 ale lunii „mîntuim" și ăștilalți 35 de hantri la colectiva din Baba Ana? îl întrebase Dinu Mihai pe Nicolae Vlad, la sfîrșitul săptămînii trecute, într-o seară pe cînd cinau la brigadă

— Păi, mai e vorbă, Dinule? Trebuie să facem ca să nu ne găsească printre codași șeful nostru de brigadă cînd s-o întoarce de la Festivalul de la Moscova.

Băieții dintr-a zecea au terminat însă arăturile cu 5 zile mai devreme.

★

Zilnic, pe graficele S.M.T.-ului Inotești săgeata din dreptul brigăzii a zecea urcă tot mai sus. Această brigadă a încheiat prima campania de recoltare și este prima la arăturile de vară. Pînă acum cîteva zile arase aproape 280 de hectare.

Brigada a zecea întîmpină cu realizări frumoase ziua de 23 August și așteaptă cu nerăbdare întoarcerea brigadierului lor de la Festivalul de la Moscova, pentru a le împărtăși atîtea lucruri minunate văzute și trăite de el acolo, laolaltă cu mii de tineri veniți din toate colțurile pămîntului, pentru același țel: pace și prietenie.

B. ACIU

130 G.A.S. au terminat treierișul păioaselor

In ziua de 12 august 130 DE GOSPODARII AGRICOLE DE STAT DIN INTREAGA ȚARA AU RAPORTAT TERMINAREA TREIERIȘULUI PAIOASELOR RECOLTATE. In frunte se situează trustul regional Oradea și trustul pentru aprovizionarea Capitalei, unde toate gospodăriile agricole de stat au terminat treierișul. De asemenea treierișul se apropie de sfîrșit și în gospodăriile agricole de stat din regiunile Ploești, Iași și Baia Mare. In regiunea Oradea s-a obținut o producție medie de 2.080 kg grîu la hectar, iar gospodăriile de stat din zona pentru aprovizionarea Capitalei au realizat 2.000 kg la ha.

Datorită producțiilor mari obținute în acest an, multe gospodării, deși nu au terminat în întregime treierișul, au îndeplinit și depășit planul de livrare a grîului către stat. In regiunea Bacău, unde se mai treieră încă în 5 gospodării, planul de livrare a fost îndeplinit în proporție de 168 la sută. Muncitorii G.A.S.-urilor din această regiune au livrat toată cantitatea de grîu planificată pentru acest an, restanțele de anul trecut și o mare cantitate de grîu peste plan. In regiunea Oradea, unde planul de livrare a fost îndeplinit în proporție de 133 la sută, gospodăriile de stat și-au achitat în întregime sarcinile pe acest an și restanțele de anul trecut. Și-au acoperit în întregime sarcinile de livrare a producției de grîu către stat și gospodăriile de stat din zona pentru aprovizionarea Capitalei și cele din regiunile Ploești, Baia Mare și Hunedoara. Pînă acum gospodăriile agricole de stat au livrat statului cu peste 120.000 tone mai mult grîu și secară decît întreaga cantitate de grîu-secară livrată în întreg anul trecut.

(Agerpres)

Au terminat treierișul

De curînd cele două întovărășiri din comuna Glăvănești, raionul Zeletin, au terminat de treierat întreaga recoltă de păioase. Față de țăranii muncitori cu gospodării individuale membrii acestei întovărășiri au recoltat cu 300 kg mai mult grîu la ha și cu aproape 1.000 kg orz. Aceasta pentru că întovărășiții din comuna Glăvănești au făcut lucrările în comun, folosind mașinile S.M.T.-ului, și au aplicat regulile agrotehnice. Ei au depozitat întreaga recoltă de grîu în magazii, iar după achitarea muncilor S.M.T. și după oprirea boabelor de sămînță au împărțit produsele, în funcție de suprafața de teren și munca depusă de fiecare dintre ei.

NICOLAE HORNICEANU
corespondent

Se poate mai mult

Mă aflam într-una din serile trecute la sfatul popular raional din Mizil, cînd telegrafele au început să bată: „Raportăm terminarea treierișului în toate satele și comunele raionului Mizil. Efectuarea la timpul optim a secerișului și treierișului a contribuit la obținerea unor recolte deosebit de frumoase: colectiviștii din comuna Glodeanu-Sărat au dobîndit în medie la ha 2.266 kg de grîu de calitatea întîi, cei din Dulbanu 2.077 kg, întovărășiții din Glodeanu-Sărat 1.860 kg etc."

Peste cîteva zile telegrame asemănătoare vor porni către capitala țării din alte raioane ale regiunii Ploești, una din fruntașele pe țară la recoltare.

Din păcate fiecare pădure își are uscăturile ei. Raionul Cricov este cel care umbrește de astă dată succesele dobîndite de celelalte raioane la muncile agricole de vară. In multe din comunele acestui raion, cum ar fi, de pildă, Ciorani, Drăgănești, Ciupelnița etc. s-a creat un decalaj neîngăduit de mare între seceriș și treieriș. La Ciorani comitetul executiv al sfatului popular a așteptat ca în întreaga comună să se termine recoltatul, ca abia pe urmă, la o săptămînă, să dea drumul la mașinile de treier. Și o dată început, treierișul s-ar fi desfășurat bine dacă batozele ar fi lucrat zilnic cu întreaga lor capacitate. Dar din cauza proastei organizări a cetelor și a lipsei stogurilor de pe arii, la Ciorani nu se realizează decît 40—60 la sută din viteza zilnică de treieriș planificată.

In altă comună, la Drăgănești, după ce că batoza a fost instalată pe arie abia săptămîna trecută, snopii înnegriți de vreme sînt aduși din cîmp direct la mașină, iar după ce fiecare producător a treierat se pierde cîte un sfert de oră cu curățatul batozei. O vină mare pentru tărăgănarea treierișului aici o poartă tov. C-tin Curcan, președintele sfatului popular.

O cauză care a provocat rămînerea în urmă a raionului Cricov la treieriș este și slaba funcționare a garniturilor de treier ale S.M.T.-ului Ciorani. In comuna Ciupelnița batoza se defectează des în timpul lucrului, iar la Cornurile garnitura n-a lucrat aproape o zi din cauza proastei aprovizionări cu carburanți. Tov. Ioniță Oprea, directorul S.M.T. Ciorani, nu se arată însă deloc îngrijorat de acest lucru.

Aceasta este o atitudine de nepăsare ce trebuie de îndată curmată. Conducerea S.M.T. Ciorani și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, precum și organele agricole trebuie să ia măsuri grabnice pentru ca la fiecare arie să se realizeze și să se depășească viteza zilnică planificată, pentru ca pînă la 23 August treierișul să fie terminat în întreg raionul Cricov.

JANGOCIU GH.

Porumb hibrid — recoltă bogată

Datorită folosirii seminței hibride și bunei întrețineri a culturii membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Otopeni, orașul București, au acum o cultură frumoasă de porumb.

Iată-l pe colectivistul Tudor Nicolae și brigadierul Gheorghe Constantin la lanul cu porumb ce se întinde pe 24 ha, de pe care se va obține în acest an peste 3.000 kg porumb boabe la hectar.

RAIONUL HÎRȘOVA TERMINĂ COLECTIVIZAREA

La numai o lună după ce vestea cooperativizării complete a regiunii Constanța ne-a umplut inimile de bucurie, o nouă veste importantă ne sosește de pe meleaguri dobrogene. Raionul Hîrșova va fi în curînd colectivizat în întregime.

La ora cînd scriem aceste rînduri numai 4 la sută din țăranii muncitori din raion mai sînt în afara gospodăriilor colective. In ultimele zile colectivizarea a fost terminată în satele Crucea, Seraiu și Elena Pavel. Ultimele 270 de familii de țărani întovărășiți din comuna Topologu au intrat în gospodăria colectivă într-o singură zi. Deci, în curînd vom avea bucuria să vă anunțăm o nouă victorie de seamă în construirea socialismului: colectivizarea primului raion din țară.

In gospodăriile de stat din regiunea Constanța

Aprovizionarea cu apă — o problemă încă nerezolvată

Alături de hrană, aer și lumină, apa este unul dintre factorii indispensabili vieții. Asupra multiplelor ei întrebuințări nu este cazul să mai insistăm. Fiecare dintre noi cunoaște rolul și importanța apei pentru viața omului, a plantelor și a animalelor. Despre altceva vrem să vorbim în articolul de față. Anume: despre felul cum este asigurată apa în unele gospodării de stat din regiunea Constanța.

Este cunoscut că în stepa dobrogeană sursele de apă potabilă se găsesc mai greu și la adîncimi mai mari. Aceste surse există însă și ele ar putea satisface nevoile regiunii. Dar pentru aceasta trebuie să fie cunoscute și captate.

In ultimii ani s-au cheltuit sume importante pentru rezolvarea problemei aprovizionării cu apă a gospodăriilor agricole de stat din Constanța. In cele 46 de astfel de gospodării din regiune trebuie să se construiască 123 de obiecte pentru alimentarea cu apă. 41 dintre acestea s-au construit, iar restul sînt pe cale de a se construi. Valoarea construcțiilor începute din anul 1955 — dintre care numai o parte sînt date în funcțiune — este de cca 30 de milioane lei. Deși s-au cheltuit acești bani, problema apei nu a fost rezolvată decît în parte, în unele gospodării. Valoarea realizată nu reprezintă decît circa 6—7 milioane lei. Restul de construcții care acoperă valoarea de pînă la 30 de milioane lei n-a dat rezultatele dorite. Cauzele? Lipsa unui studiu hidro-geologic al stepei dobrogene, precum și superficialitatea cu care au lucrat proiectanții atunci cînd au stabilit sediul gospodăriilor în locuri fără apă precum și locurile unde s-au executat forări. Intr-o asemenea situație era și firesc ca la unele gospodării de stat să se facă construcții și forări de apă inutile. De pildă, la secția Independența a gospodăriei de stat Negrești, I.P.C.H. din cadrul Ministerului Construcțiilor și Materialelor de construcție a făcut un proiect de forare a apei pînă la o adîncime de 200 m. Lucrările au început în anul 1955, dar munca depusă și banii cheltuiți au fost irosiți în zadar. La această adîncime nu s-a putut da de stratul de apă potabilă. Ulterior s-a cerut mărirea proiectului de forare pînă la o adîncime de 300 m. Probabil că între timp se va mai cere o altă schimbare a proiectului, deoarece nici la această adîncime nu s-a găsit apă. Asemenea exemple pot fi date și la gospodăriile de stat Cocargeaua, Peștera, Rîmnic și Runcu. In timp ce la gospodăria Cocargeaua resursele de apă se găsesc din belșug, la numai o distanță de 1,5 km de gospodărie forările de apă s-au făcut în alt loc, unde nu se găseau resurse de apă.

Cele mai multe lucrări din gospodăriile de stat au fost date în execuție trustului 10 Construcții Constanța. Parte din lucrările angajate de acest trust au fost executate în termen și de bună calitate. Cine se poate folosi de ele însă, dacă pompele „H" necesare pentru scoaterea apei funcționează defectuos? Alte construcții se tărăgănează de mulți ani. De pildă, la gospodăriile de stat Pecineaga, Topraisar, Cobadin și altele, lucrările de execuție a obiectelor destinate alimentării cu apă au început în anii 1955-1956. Acestea nu au fost terminate nici pînă acum. Pe unele șantiere ca cele de la Pecineaga și Topraisar, lucrările au sistat iar materialele se irosesc și se degradează din cauza intemperiilor. Conducerea trustului 10 Construcții motivează tărăgănarea lucrărilor prin lipsa brațelor de muncă și a cadrelor calificate. De ce nu s-a gîndit conducerea trustului 10 Construcții la aceste neajunsuri atunci cînd a angajat lucrările? Și încă o întrebare: cine plătește toate daunele ce decurg din nerespectarea clauzelor din contract?

In timp ce se petrec lucruri ca cele descrise mai sus, trustul 10 Construcții angajează noi lucrări. La gospodăria de stat Tîrgușorul,

GH. ROȘU

(Continuare in pag. a 4-a)

Cît mai multe furaje însilozate

• Pregătirea utilajului pentru recoltatul, transportul și tocatul nutrețului precum și pregătirea spațiului de însilozări trebuie urgentate.

• Intovărășiții și țăranii muncitori individuali vor fi îndrumați să însilozeze în comun.

La sfîrșitul primului trimestru al anului acesta gospodăriile agricole de stat și-au îndeplinit planul producției de lapte, unele chiar depășindu-l. La gospodăria de stat „Peștera" — Constanța, bunăoară, de la fiecare vacă furajată s-au obținut în acest interval peste 850 de litri de lapte, adică cu 170 la sută mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. Producții la fel de bune au realizat și numeroase gospodării agricole colective din Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin, Constanța și altele.

Aceste rezultate nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc în foarte mare măsură faptului că peste iarnă a fost folosită în hrana vacilor o cantitate de nutrețuri însilozate mult mai mare decît în anii trecuți.

Numărul unităților agricole de stat și cooperatiste care se conving de foloasele pe care le aduce nutrețul însilozat devine din ce în ce mai mare. In vara aceasta, de pildă, gospodăriile agricole colective din comunele Bod și Hărman, din regiunea Stalin, au însilozat între 50—100 de tone de fînuri care nu se puteau usca din cauza ploilor, de asemenea ele au hotărît să pună la murat și o cantitate însemnată de porumb furajer.

Trebuie arătat însă că asigurarea nutrețurilor însilozate necesare menținerii unei productivități sporite a vitelor pe timpul iernii nu a devenit încă peste tot o preocupare de căpetenie. Anul trecut, în unele gospodării agricole de stat și colective vacile de lapte au fost hrănite aproape numai cu coceni, paie și apă, ceea ce a făcut ca producția lor să fie foarte scăzută.

SPRE A SE OBȚINE CANTITAȚI SPORITE DE LAPTE ȘI CARNE NECESARE IMBUNATAȚIRII APROVIZIONARII OAMENILOR MUNCII, FIECARE GOSPODARIE AGRICOLA DE STAT ȘI COLECTIVA TREBUIE SA INSILOZEZE ANUL ACESTA INTRE 2—6 TONE DE NUTREȚURI PENTRU FIECARE VITA MARE. VOLUMUL FURAJELOR INSILOZATE TREBUIE SA CREASCA ȘI IN INTOVARAȘIRILE AGRICOLE ȘI IN SECTORUL INDIVIDUAL. IN ACEST SCOP INTOVARAȘIȚII ȘI ȚARANII MUNCITORI INDIVIDUALI VOR FI INDRUMAȚI SA INSILOZEZE MAI MULȚI LA UN LOC, METODA CARE ANUL TRECUT A DAT REZULTATE FOARTE BUNE.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini este necesar ca organele agricole și de stat să arate cultivatorilor, prin forme propagandistice cît mai variate (conferințe, gazete de perete, stațiuni de radioamplificare etc.) avantajele pe care le pot dobîndi prin folosirea nutrețurilor însilozate. Deoarece mulți țărani muncitori nu stăpînesc încă temeinic tehnica însilozării este bine să se organizeze totodată în gospodării agricole de stat, gospodării colective sau pe grupe de comune demonstrații la care să se arate practic cum trebuie făcută această lucrare.

Aceste măsuri însă nu sînt de ajuns. Mai este necesar să fie din vreme asigurate condițiile tehnice și organizatorice necesare bunei desfășurări a campaniei de însilozări. In unele părți ale țării porumbul a ajuns la faza de coacere în lapte-ceară, adică tocmai bun de însilozat. Cu toate acestea pregătirile pentru însilozare se desfășoară cu mare tărăgăneală în majoritatea regiunilor. O atenție mai mare trebuie acordată în primul rînd punerii în stare de funcțiune a utilajului pentru recoltat, transportat, tocat etc. Avînd în vedere recolta bogată de porumb din anul acesta este recomandabil ca pe lîngă tocătorile existente să fie folosite și alte mijloace (batozele reformate transformate în tocători, adaptarea unor cuțite pe roțile sau pe șenilele tractoarelor ș.a.m.d.).

Nu trebuie neglijată nici asigurarea spațiului de însilozare; silozurile vechi vor fi curățate și reamenajate, iar acolo unde este nevoie făcute altele noi. La alegerea și construirea silozurilor inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să dea soluțiile cele mai practice și mai puțin costisitoare. In cazul cînd gospodăria respectivă nu are posibilitatea să-și amenajeze silozuri în pămînt, fie din cauza apei subterane la mică adîncime, fie din cauza cheltuielilor mari, se recomandă să se însilozeze la suprafață între 2 șire de paie sau între 2 pereți laterali făcuți din scînduri, cărămidă, garduri de nuiele etc.

Insilozînd cantități cît mai mari de furaje gospodăriile agricole de stat, cooperatiste și individuale vor putea asigura vitelor în iarna ce vine o hrană abundentă și vor obține astfel mai mult lapte, carne și alte produse animale.

Oameni și locuri din republica noastră

PĂDURENI

Satul se află așezat pe malul stîng al Siretului, la marginea pădurii. De departe, călătorul care vine dinspre Mărășești sau Adjud nu poate distinge la repezeală care-i satul și care-i pădurea de anini și plopi. Căci pomii din curțile gospodarilor, ce se întind pînă la lunca Siretului, ridică la fel de semeț frunțile în soare, ascunzînd căsuțele cu pereții albi și acoperișul de șindrilă. Seara, tot acest păduret — pomii roditori din curți, aninii și plopii din luncă — formează o singură negureață deasă, străpunsă numai în partea dinspre gară de lumina becurilor electrice.

Trecutul îndepărtat al Pădurenilor e neguros și trist. Așa spun cei mai bătrîni, și așa este.

Cronicarul satului

— Iaca, dacă voiți să aflați ce a fost Pădurenii noștri, stați o leacă la umbra nucului, că n-ați avea altă treabă. Și, dacă ghersul meu va putea cinsti așteptările domnielvoastre, bine! de unde nu...

Cineva dintre noi a glumit, spunînd vorbele poetului:

— „Altuia mai vrednic locul tău îl lasă".

Moș Calistrat Melinte — cronicarul Pădurenilor — care ne poftise la umbra nucului din grădina sa, a rîs cu poftă, dîndu-ne a înțelege că el nu se teme de nevrednicie. Și-a ridicat pălăria de pai, împletită chiar de el, lăsînd vederii noastre fruntea-i înaltă și bogată în crețuri, precum și tîmplele-i albe colilii.

Glasul uncheașului, trecut de 80 de ani, prinse atunci a depăna firul unor întîmplări de demult...

Oamenii de aici s-au adunat din cele patru vînturi și și-au făcut bordeie la marginea pădurii, de unde se trage și numele satului. Au muncit la boieri pentru a le mări averea, pentru a le face și mai fericite odraslele cu pielea albă și catifelată.

Moșu Calistrat Melinte — cronicarul satului

Pe la 1800 a bîntuit holera și atunci noul proprietar — Vidrașcu — a izgonit aproape pe toți cei scăpați de năpraznica moarte, așa că la '64 — cînd Cuza Vodă a dat cîte o bucată de pămînt la țărani — în Pădureni nu se aflau decît vreo 15 familii. Din acestea s-au înmulțit pădurănenii. Neam de oameni care nu rabdă boținită. La 1907, cînd a ajuns cuțitul la os, flămînzii și goii din Pădureni au pus și ei mîna pe topor.

Atunci, de frică, boierul a împlinit ceva din vrerea răsculaților. Dijma s-a statornicit așa: 2 părți plugarul și o parte boierul. Dar, după un an, „jumulețul" a stricat învoiala. A făcut dijma din cinci: 3 părți boierul și 2 părți plugarul, căci furia răscoalei trecuse și ciocoii și-au putut lua vechiul obicei.

— Cucoane, au zis oamenii, meriți să te stucheaScă și cîinii, nu numai noi, pentru încălcarea de cuvînt pe care o faci...

Așa, cu buba nedreptății la inimă, și-au dus traiul oamenii din Pădureni, fără a se dezlipi de glia pe care se născuseră. La 1916, cînd a sunat goarna, lăsîndu-și copiii și femeile flămînde, ei au pornit să apere pămîntul sfînt al țării, împotriva celor care îl încălcaseră. Cronica Pădurenilor are din vremurile acelea o pagină luminoasă, scrisă cu sînge tineresc. În cripta Mausoleului ridicat pe cîmpia Mărășeștilor, acolo unde cu patruzeci de ani în urmă s-a frînt năvala puhoiului dușman, stă scris pe o placă de marmură albă: „Eroina Maria Ion Zaharia, etate 12 ani — 6 august 1917". O rază de soare mîngîie mereu această inscripție. Măriuca — copila țăranului Ion Zaharia din Pădureni — și-a găsit atunci moartea alături de sergentul Ionică, pe cînd îi dădea ajutor la postul de observație.

În amintirea eroinei, moș Calistrat s-a descoperit, a privit cu ochii împăienjeniți spre răsărit, și a grăit încet:

— Iaca, așa-s pădurănenii noștri...

Se ridică oameni de la fund

Nu dăduse încă colțul ierbii; nu sosiseră încă nici berzele, nici rîndunelele. Și totuși mirosea a primăvară — a primăvară nouă. În sat veniseră de cu iarnă oameni în port orășenesc, dar care vorbeau ca țăranii. Erau muncitori de la calea ferată: unii de la Mărășești, alții chiar de pe la Pașcani, urmași ai celor care la '907 sprijiniseră răscoala țăranilor. Veniseră la ai lor, ca împreună să pornească lupta cea mare.

Pămînturile lui Sturza, Cincu, Pîcleanu, Apostolescu abureau în prag de primăvară, așteptînd plugurile. În sat răsuna o chemare: „Pămînt țăranilor". Înfiorate, parcă, apele Siretului curgeau și mai fără hodină. Fără hodină mergea din casă în casă cuvîntul comuniștilor. La Matei Ghica, Andrei Băltatu, Nineta Grideanu, la Gheorghe Tichiluș, la mulți alții, lampa ardea pînă noaptea tîrziu. Se făceau planuri, se luau hotărîri. Cîte un muncitor ceferist se afla în mijlocul celor adunați în căsuța cu tavanul scund, unde feștila lămpii fumega încet. Așa a început a se mișca satul, a ieși la iureș oamenii de la fund, cum îi numește Maxim Gorki pe cei buni și oropsiți.

— Aista-i cerul, aista-i pămîntul și ale noastre-s, au zis pădurănenii, întinzînd panglica de măsurat, în primăvara cea nouă, pe moșiile pe care robiseră și care din martie 1945 au devenit ale lor pentru vecie.

Îi sfătuiseră bine muncitorii de la calea ferată.

Cronica satului se îmbogățea cu încă o filă, pe care vremea nu o va îngălbeni niciodată.

De atunci, la Pădureni ogoarele aburinde așteaptă în fiecare primăvară plugurile adevăraților lor stăpîni, nu pe ale ciocoilor. Moșia se cheamă acum gospodăria colectivă „Octombrie Roșu", înființată în anul 1949.

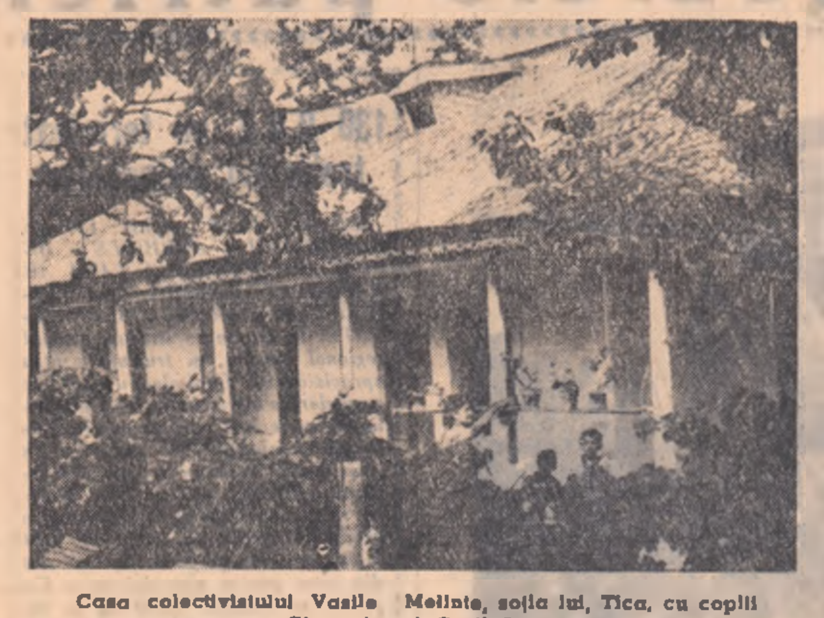

Casa colectivistului Vasile Melinte, soția lui, Tica, cu copiii Gheorghe și Costică

— Cum stați cu recolta? am întrebat deunăzi pe tovarășul Gheorghe Mocanu, președintele.

Omul a răspuns simplu:

— La grîu media e cam 2.000 de kg la ha, la orz — 2.750 de kg, la ovăz — 1.600 de kg. În curînd dăm un avans de 7 lei și 7 kg de grîu la ziua-muncă.

Alte semne ale vremii noi

Cine a cunoscut cu ani în urmă satul acesta din lunca Siretului, astăzi nu poate decît să se minuneze de ceea ce îi văd ochii. De o parte și de alta a șoselei bine întreținută, casele gospodarilor, cu mușcate roșii la ferești, strălucesc de curățenie. Pomii roditori, cu crengile pline de poame, umplu mai toate curțile pădurănenilor. Dar ce îți atrage în mod deosebit atenția este instalația de lumină electrică. Stîlpi și fire, becuri pe ulițe și în casele oamenilor. Mica uzină electrică se află chiar în inima satului. Și tot acolo se află și stația de radioficare, iar în fiecare casă întîlnești difuzorul, care pînă acum cîțiva ani era un lucru necunoscut aici, la Pădureni. Școala satului numără în prezent 8 cadre didactice, iar biblioteca peste 3.000 de volume. Nu e de mirare că în sat nu mai sînt analfabeți, că peste 20 de tineri au plecat la școli mai înalte și că sînt studenți ca Hampu M. Zamfir sau ofițeri ai armatei noastre populare, ca Vasile Tiribol și Titi Stan. Nu e de mirare nici că țăranii citesc pe Sadoveanu, Șolohov și că ziarul și broșura agrotehnică au intrat în casele în care altădată se cuibărise neștiința.

— La noi sînt oameni care discută despre cele citite ca niște adevărați cărturari. Să-l auzi, bunăoară, pe colectivistul Petrache Șt. Costache vorbind despre „Pasărea Furtunii" sau „Oțel și Pîine", nici nu-ți vine a crede că stai de vorbă cu un țăran, spunea fosta bibliotecară a satului, utemista Laurenția Gîrlicanu.

Matei Ghica, harnicul președinte al sfatului popular din Pădureni, vorbea deunăzi despre tragerea luminii electrice, iar colectiviștii plănuiau — de-ai fi crezut că-s agronomi — cum să dezvolte cît mai multe ramuri de producție în gospodăria colectivă, pentru a-și mări veniturile.

La ce ar mai putea rîvni?

Cronicarul satului scrie acum în continuare fila care începe cu: „Aista-i cerul, aista-i pămîntul și ale noastre sînt toate..."

RADU SANDU

Ce să citim

KOVÁCS GYÖRGY: „Buchetul"

E.S.P.L.A.

Kovács György și-a început activitatea scriitoricească încă înaintea celui de al doilea război mondial. Autor a mai multor nuvele precum și al romanului „Holde de aur", apărut în [illegible]. Kovács György scrie imediat după eliberarea țării noastre romanul „Cu ghiarele și cu dinții", care i-a adus o largă popularitate printre cititori. Noul său roman „Buchetul" care a apărut de curînd la E.S.P.L.A. este o emoționantă frescă din perioada anilor 1943—1944 a satului ardelean locuit de romîni și unguri.

Dictatul de la Viena, în afară de faptul că a impus ciuntirea Ardealului, a determinat îndeosebi ascuțirea conflictului național. În locul jandarmilor romîni, care se dovediseră harnici cîini de pază a regimului burghezo-moșieresc și întreținători ai vrajbei naționale, trufașii jandarmi unguri se întrec, la rîndul lor, în a dezlănțui un șovinism sîngeros, de astă dată în interesul grofilor și al bancherilor unguri.

Meritul de seamă al autorului este de a fi arătat cu profunzime rădăcinile de clasă ale urii naționale. Plutonierul major Toháti, o figură odioasă de călău, nu acționează izolat. El este susținut de către primarul Sárosi, de chiaburii unguri cărora li se alătură Ieremia Tudoran — pe vremuri primar al satului. Cîrdășia acestora funcționează cu precizia unui ceasornic.

Înspăimîntați de apropierea armatelor sovietice și vroind să mai păstreze pozițiile dominante în sat, chiaburii înrăibesc cu o furie oarbă pe țăranii unguri și romîni.

Pe fondul întunecat al acestor apăsătoare evenimente, dragostea dintre un flăcău ungur și o romîncă ar fi putut aduce o undă de lumină, de bucurie, de omenesc. Dar forțele întunecate ale satului fac totul pentru a îngropa sentimentele celor doi tineri sub lespezile grele ale urii naționale.

Totuși zilele eliberării sînt aproape. Un grup de partizani format din țărani romîni și unguri și din muncitori comuniști luptă eroic în munți, provocînd pierderi dușmanului în retragere.

În sătucul de munte, țăranii romîni și unguri se pregătesc să întîmpine sărbătorește pe ostașii sovietici care le aduc mult așteptata libertate.

L. C.

Bucuria colectiviștilor

Tractorul mai păcăni de cîteva ori, apoi, încet, încet, suflarea i se stinse. Roțile batozei rămaseră și ele locului. Ultimele boabe de grîu se scurseră în saci.

— 2.200 kg la ha ne-a dat pămîntul în anul acesta — spuse Ioniță Jianu, care tocmai terminase de făcut socotelile.

— Frumoasă recoltă! Ce zici, nea Florea, dumneata ce om mai bătrîn, care ai văzut multe în anii dumitale, ai mai pomenit așa ceva? — i se adresă brigadierul Gheorghe Bușe, bătrînului Florea Cioacă.

Ochii bătrînului străluciră luminați parcă de o flacără lăuntrică. Vru să zică ceva, dar nu avu timp, căci o voce bărbătească i-o luă înainte:

— Acum e al nostru tot pămîntul. Înainte vreme, unde mai puteam noi, ăștia săracii, sa vindem atîta grîu? Și iată că astăzi din gospodăria noastră colectivă vindem statului tone întregi, zise brigadierul, arătînd cu mîna către convoiul de căruțe care aștepta să plece spre baza de recepție.

Discuția colectiviștilor fu întreruptă de președintele gospodăriei, care îndemnă pe oameni să se suie în căruțe și să pornească, fără zăbavă, spre bază.

Pentru cele 20.000 de tone pe care le-au vîndut statului pe bază de contract, membrii gospodăriei colective „Dezrobirea muncii" din Galicea Mare, raionul Băilești, au primit aproape 30.000 lei. Bani buni, bani ce se adaugă la fondul din care vor primi în curînd avans pentru zilele-muncă efectuate ca oameni harnici, în gospodăria lor colectivă.

P. VOICULESCU

50.886 kg de fructe valorificate

Acordînd o îngrijire deosebită pomilor roditori, țăranii muncitori din comuna Tutana, raionul Curtea de Argeș, au reușit să obțină anul acesta o bogată recoltă de fructe.

De vreo șapte zile în comunele raionului a început culesul fructelor și totodată valorificarea lor. La cele patru centre de colectare a fructelor din Tutana, de pildă, a fost valorificată pînă în seara zilei de 6 august a.c. cantitatea de 50.886 kg fructe.

Cele mai mari cantități de fructe s-au vîndut la centrele conduse de tînărul Nica Lăutărescu și de gestionarul Gheorghe Nica.

Printre cetățenii care au vîndut cantități însemnate de fructe se numără țărăncile muncitoare Margareta Lăutărescu, Florica Vlădoiu și Florica Unguroiu, care au valorificat cîte 800 kg de fructe fiecare.

VASILE ISPĂȘOIU
corespondent

Peste 800 vagoane de grîu

Zeci de camioane și căruțe încărcate cu saci se opresc zilnic la rampele bazelor de recepție din regiunea Pitești. Pînă zilele trecute se primiseră peste 8.000 tone de cereale. Din această cantitate, mai bine de 4.000 tone au fost livrate în baza contractelor încheiate cu I.C.S. „Recolta" și cooperație de către gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii individuali din regiune, restul cerealelor fiind aduse de către gospodăriile agricole de stat.

Cea mai mare animație cunosc în aceste zile bazele de recepție din Costești, Slatina și Radomirești. De pildă, numai într-o singură zi în magaziile bazei de recepție din Slatina au intrat mai mult de 80.000 kg. de grîu.

Activitate intensă

Cooperativa de consum din comuna Jariștea, raionul Focșani, desfășoară o frumoasă activitate în domeniul achizițiilor. În luna iulie, de pildă, această cooperativă a achiziționat mari cantități de produse agricole după cum urmează: 11.780 litri de vin față de 9.000 litri cît era scris în plan, 2.050 kg de struguri, 1.300 de ouă și alte produse agricole. Un merit în această muncă îl are tov. Petrică Lucuța, vicepreședintele cooperativei, care răspunde de munca de valorificări.

VASILE N. MUȘAT
corespondent

Primul transport

Colectiviștii din comuna Gabrielescu din raionul Filimon Sîrbu au contractat cu statul 8 vagoane de grîu.

În foto: Camionarul colectivei sosind cu grîu la baza de recepție din Ianca.

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

În numărul 338 al ziarului nostru a apărut o caricatură a colectivistului Ștefan Bosinceanu din comuna Fîntînele, raionul Mizil, pentru motivul că acesta în loc să lucreze la seceriș se ocupa cu... înălțatul zmeului. Cercetînd situația, sfatul popular al raionului Mizil ne răspunde că într-adevăr colectivistul amintit mai sus este un element delăsător în muncă și că la prima ședință a adunării generale a colectiviștilor atitudinea lui va fi discutată.

*

Într-un alt număr al ziarului, apărut la 30 iunie a.c., sfatul popular al comunei Hătcărău, raionul Cricov, a fost criticat pentru faptul că nu se interesează de organizarea treierișului și nu antrenează în această muncă și pe tehnicienii agronomi. Conducerea sfatului ne anunță că îndată ce critica a apărut în ziar au și fost luate măsuri de organizare temeinică a ariilor și cetelor, fapt ce a contribuit la urgentarea treierișului. În prezent această comună e pe terminate cu treierișul.

La stațiunea experimentală I.C.Z. Bonțida

Viitorii muncitori zootehniști fac practică

Razele soarelui văratec își fac loc cu greu printre molizii și stejarii ce împrejmuiesc ca pe un adevărat parc stațiunea experimentală a Institutului de cercetări zootehnice Bonțida.

Deși e încă destul de devreme cercetătorii de aici, ingineri zootehniști, agronomi, medici veterinari etc., în frunte cu directorul stațiunii, tovarășul dr. Romanovski, și-au început ziua de muncă.

Fiecare dintre ei au de dat o raită pe la sectoarele de care răspund; unii la sectorul cabalin, alții la sectorul bovin, alții au plecat în comuna Jucu — la o distanță destul de bunicică de stațiune, pentru a cerceta cum s-au comportat peste noapte puii și păsările, alții la sectorul porcin și, în sfîrșit... cercetătorii care se ocupă cu sectorul ovin au plecat sus... la stîne... Acum rînd pe rînd se întorc, verifică rezultate, fac observații, discută cu brigadierii și cu muncitorii asupra unor măsuri imediate...

O zi de muncă obișnuită, aici în stațiune. Printre cei care și-au început activitatea tot așa de devreme se află și un grup de 24 de elevi din anul III al școlii profesionale de ucenici de la Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda, care își fac stagiul de practică de patru luni în această stațiune. Cu ei este și inginerul zootehnist Viliam Rotaru, profesor de zootehnie generală la Centrul școlar din Turda, care a organizat și supraveghează pe toată perioada desfășurarea practicii.

Împreună cu conducerea stațiunii, el a căutat în aceste patru luni de zile să organizeze în așa fel desfășurarea muncii încît fiecare elev sa lucreze efectiv un anumit timp în toate sectoarele de producție existente în stațiune. Și în foarte mare măsură a reușit acest lucru.

Împărțiți în grupe de cîte 3-4-5, elevii au avut posibilitatea să cunoască în amănunt diferite aspecte ale viitoarei lor profesiuni.

Iată grupul din care fac parte elevii Mișu Horia, Minodora Baleșu. Pentru cîteva zile, ei au fost dați în grija celui mai bun brigadier de la vaci. Acesta a trebuit sa-i învețe pe viitorii muncitori multe lucruri și ca un bun pedagog a început cu lucrurile cele mai simple. Le-a arătat cum se face o bună curățenie în grajd, cum și în ce condiții se face pășunatul, adăpatul, insistînd în mod deosebit asupra felului cum trebuie efectuat mulsul pentru a se obține o producție de lapte cît mai mare. Și aceste lucruri le-a făcut cu dragoste, cu grijă părintească.

Elevii au ascultat sfaturile și îndrumările și în cîteva zile ei au devenit prețioase ajutoare ale brigadierului putînd efectua de pe acum singuri unele lucrări chiar mai grele cum ar fi, de exemplu, mulsul.

...Grupul elevilor Silvia Greu, Liviu Tilincă lucrează la crescătoria de viței. E nespus de îmbucurător sa constați cu cîtă dragoste și pricepere se ocupă elevii de hrănirea și îngrijirea acestor animale. Un merit însemnat în această privință l-a avut brigadierul de sector care s-a străduit să dea elevilor încredințați cît mai multe din cunoștințele sale practice.

Și fiecare brigadier în parte cît și muncitorii cărora le-au fost încredințați ucenicii pentru practică au datoria să facă totul pentru ca viitorii muncitori zootehniști să pătrundă și să cunoască cît mai multe lucruri din tainele meseriei de crescător de animale.

...În scurt timp, elevii vor termina practica și totodată școala profesională în urma căreia vor obține diploma de muncitor zootehnist.

Cu cele învățate în timpul școlarității și mai ales cu deprinderile practice dobîndite la stațiunea I.C.Z. Bonțida, viitorii muncitori zootehniști vor putea fără îndoială să ducă la îndeplinire sarcinile însemnate care îi așteaptă.

C. PENCEA

Știți să răspundeți?

În dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza punctajului obținut.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.

Premiul II — un patefon.

Premiul III — o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a șaptea serie de întrebări:

- Cînd a fost introdus porumbul în țara noastră?
- Care dintre plantele oleaginoase are cel mai mare procent de ulei?
- Care rapiță rezistă mai mult la ger și la atacul dăunătorilor, colza sau naveta?
- Care sînt întrebuințările uleiului de ricin?
- Ce cereală rezistă mai bine la ger?
- Care cereală înfrățește cel mai mult?
- Cîte larve de viermi de mătase ies dintr-un gram de sămînță (ouă)?
- Din ce cauză apar fuștii la ceapa de arpagic?

Inginerul șef — SORIN CIURCEU

Trebuie să fii prea norocos ca să-l găsești în timpul zilei la birou pe inginerul Sorin Ciurceu. De regulă cutreieră sectoarele și secțiile. Cum s-a luminat a și pornit-o. Ba-l vezi în sectorul zootehnic, ba dă fuga la grădina de legume, ba o ia de-a lungul și de-a latul lanurilor. Las' că nici acolo nu-i ușor să-i dai de urmă. Dar la fiecare pas poți întîlni o sumedenie de lucruri care să-ți vorbească despre el.

Cînd a venit la G.A.S. Jimbolia, nici un salariat nu bănuia de ce-i în stare.

— Inginerul șef? îl făceau cei mai în vîrstă dintre ei. Un tinerel acolo. Ce să știe ăsta?

Și cînd s-au mai dumerit că „tinerelul" umblă cu schimbări în rînduiala lucrurilor vechi, bătrînii s-au luat cu mîinile de păr.

— Cum vrei să fete vaca pînă cînd n-o dai la taur? se căina îngrijitorul Vintze baci.

Dar mai tîrziu, cînd au văzut că din aproape 70 de vaci montate artificial nici una nu revine în călduri, muncitorii din gospodărie au prins a se uita la inginer cu alți ochi decît o făcuseră pînă atunci.

— E tînăr el, nu-i vorbă. Dar să știi că se pricepe...

N-a mai fost în gospodărie nici o vacă stearpă. Medicul veterinar Ries Reinhold și zootehnistul Iosif Balog nu-și mai încăpeau în ei de bucurie. Inginerul însă tot nemulțumit părea. Că planul la ciței și la lapte se îndeplinise — asta da. Dar mai erau destule de făcut aici. Întîi: înlocuirea celor peste 20 de vaci neeconomice cu altele care să aibă și „cișmeaua" bună — cum spusese Vintze baci. Al doilea: să nu mai fie goluri în pășcut pe masa verde. Asta se putea înfăptui ușor. În loc să semeni — hai să zicem orzul masă verde — dintr-o dată, faci însămînțatul pe etape. Ai în plan 180 de hectare? Pui odată 40. La 10—14 zile iar pui 40. Și tot așa. La fel faci cu ovăzul, cu secara, cu porumbul. Rezultatul? La aceeași plantă capeți masă verde etajată. S-a păscut o solă? Următoarea a crescut de-i tocmai potrivită. Iar ca precedere nu-i rău să însilozezi și cîteva vagoane de ovăz și iarbă verde de pe marginea drumurilor. Te-a lăsat conveierul? Dai vacilor siloz. Mai mult. Îndată după recoltatul orzului bagi plugurile printre clăi și pui porumb furajer.

Metoda inginerului a dus la creșterea producției de lapte. În 1956, planul marfă a fost de 1.600 hectolitri. S-au realizat 1.794, iar acum în numai 6 luni a fost deja realizată cantitatea de 1.200 litri de la fiecare vacă. Fără îndoială că producția totală va fi mult mai mare decît sarcina de plan.

Dar inginerul șef Ciurceu tot nu era satisfăcut. Acum un an prețul de cost al laptelui fusese 2,20 lei — prea mare după socoteala lui. Ar fi putut să scadă. Cum? Prin introducerea mecanizării. 3 păstori electrici pot înlocui munca a 3 paznici destul de bine. Se realizează astfel o economie de 324 zile-muncă ceea ce înseamnă 6.824 lei. Instalația te costă 6.000. Deci cheltuiala se amortizează în aceeași vară. Unde pui că cei 3 paznici pot fi folosiți la alte munci, îndeosebi pe timpul perioadelor de vîrf. Așa se face că acum prețul de cost al laptelui în gospodăria de stat Jimbolia a coborît la 1,90 lei.

Și la porci, inginerul a introdus schimbări în bine. A pornit la stabilirea unui soi de porci pentru Banat. Experiența a făcut-o cu un lot de 40 de scroafe, fiecare exemplar avînd o dezvoltare uniformă, 14 sfîrcuri și o mare prolificitate. Furajarea lor a fost automatizată. Monta și fătările s-au urmărit cu grijă. Tineretului i s-a administrat penicilină pentru stimularea poftei de mîncare. Iar hrănirea lui a fost făcută cu furaje biofermentate. Roadele experienței sînt destul de îmbucurătoare. Media purceilor la o fătare a ajuns la 9,4. Alăptarea lor se face uniform și sînt precoci la îngrășare, atingînd un spor de 600 de grame zilnic. Mulțumită faptului acestuia, planul anual de carne pe 1957 a și fost îndeplinit.

Nici cultura plantelor de cîmp n-a fost trecută cu vederea. Organizarea brigăzilor experimentale și a loturilor experimentale pentru stabilirea cantității de îngrășăminte și a numărului plantelor la hectar sînt numai două dintre multiplele măsuri luate pentru creșterea producției.

*

Dar care om și care lucru din gospodărie nu-ți vorbește despre inginerul șef Sorin Ciurceu? Sportivii îl așteaptă la antrenament, copiii din cămin și creșe îi dau jucăriile la reparat, staționarul, clubul și cantina îi așteaptă vizitele zilnice. Cît despre Vintze baci, a devenit cel mai aprins admirator al lui:

— E tînăr inginerul șef al nostru, spune el adesea. Dar meseria și-o cunoaște bine.

NICOLAE COMANICI

SATIRA ȘI UMOR

Tovarășe șef,

Subsemnatul Bicu — fără prenume — cu domiciliul la grajdul sfatului popular al comunei Sîrbeni, raionul Videle, ocupînd funcția de taur — după cum reiese și din inventar — sînt nevoit să vă aduc la cunoștința următoarele, pe care dumneavoastră nu știu din ce motiv vă faceți că nu le știți.

Cu patru luni în urmă sfatul popular al comunei mele de domiciliu a trimis o adresă către secția agricolă a raionului Videle, prin care cerea să mi se aprobe transferul la O.R.A.C.A., într-un alt post corespunzător cu cele 800 kilograme de carne calitatea I, de care mai dispuneam pe atunci.

În ceea ce mă privește, tovarășe șef, am fost de acord cu această măsură, deoarece înțelesesem că nu pot să conlucrez cu cei care mă aveau în primire și care în repetate rînduri au susținut (și-au dovedit-o prin diverse lovituri) că sînt un taur sălbatec, periculos și rău. Departe de a fi supărat de aceste calificative, trebuie să declar pe mugetul meu de taur că ele corespund întru totul realității. De o bună bucată de vreme între mine și îngrijitorul secției reproducători s-au ivit o seamă de neînțelegeri, care-și aveau originea, desigur, în temperamentele noastre total deosebite. Astfel, îngrijitorului îi era frică de mine (mi-e nu mi-era de el), eu aveam ambiția și mîndria mea de taur, și cum nici unul nu voia să „ia taurul de coarne", în activitatea noastră s-au făcut simțite multe lipsuri.

De aceea, tovarășe șef, s-a hotărît să fiu transferat la ORACA într-un loc corespunzător naturii și pregătirii mele. Dar cu toate că secția agricolă raională a dat aviz favorabil acestei cereri, dumneavoastră nu ați binevoit să acordați măcar cîteva minute rezolvării situației mele.

Față de cele întîmplate, vă mărturisesc, tovarășe șef, că nu știu ce să cred. Nici prin coarne nu mi-ar fi trecut că din cauza dumneavoastră și a birocraților ce cu onor îi conduceți voi ajunge să slăbesc aproape cu 400 de kilograme.

La un moment dat eram gata sa mă reped pînă la București să vă iau puținel în coarne, ca să știți și dumneavoastră cu cine aveți de-a face și să nu mai stați la îndoială în ceea ce privește cererea mea.

Din păcate însă, cei de aici, puctisiți și ei de atîta așteptare, m-au scos din porție și din schemă, răzbunîndu-se astfel pentru necazurile pe care spun că le-am cășunat înainte. În ceea ce-l privește pe zootehnistul Ion Burcea el a uitat de mult de mine, fiind preocupat de încasarea diferitelor plocoane pe care le primește de la săteni (țuică, ouă, purcei) pentru unele... servicii. (Știți dumneavoastră despre ce „servicii" este vorba!)

De aceea, tovarășe șef, dacă mai aveți în dumneavoastră o urmă de înțelegere, veniți-mi urgent în ajutor, pînă nu rămîne doar pielea din mine. Iar dacă dumneavoastră nu sînteți de acord cu... transferul meu, atunci propuneți măcar să se organizeze și la noi în sat lupte cu tauri, să mi se găsească astfel o întrebuințare pentru a nu fi mai prejos de tot ceea ce au realizat înaintașii mei. Fiindcă trebuie să vă reamintesc, tovarășe șef, că încă cu mii de ani în urmă, oameni mai cu inimă decît dumneavoastră mi-au ridicat temple și statui, m-au trecut în rîndul zeităților, s-au închinat forței mele, m-au considerat un simbol al fecundității și m-au făcut eroul unor neasemuit de frumoase legende.

Iar astăzi este posibil să mi se refuze un referat, o ștampilă, un simplu răspuns? Și tocmai mie, tovarășe șef, cel care l-am ajutat pe Zeus cu înfățișarea mea să o fure pe Europa, tocmai mie care...

Dar ce să mai vorbim. Vă blestem ca istoria să nu pomenească despre dumneavoastră decît c-ați fost un birocrat comod și nepăsător.

Atît!

(ss) BICU (fără prenume)

Tovarășului șef al secției zootehnice sfatul popular al regiunii București

ptr. conformitate

LUCIAN DRAJNA

FABULĂ

VÎSCUL

Se cățărase vîscul, așadar,
pe cea mai 'naltă creangă din stejar,
Și-n orice zi spunea la zburătoare
Că el e cel mai falnic și mai tare.
Dar într-o zi bătu puternic vînt
și cea mai 'naltă creangă mi s-a frînt...
Aluneca vîscul din țărînă, jalnic,
Văzu că l-a purtat stejarul falnic.

FLORIAN SAIOC

Din experienţa unităţilor agricole cooperatiste

Aceleaşi condiţii — rezultate diferite

Din activitatea economică a două gospodării colective din aceeaşi comună

Comuna Maglavit se găseşte pe malul Dunării, în partea de sud a raionului Calafat, într-o zonă de producţie mixtă, în care se pot cultiva cu foarte bune rezultate cerealele, unele culturi tehnice şi unde sînt condiţii prielnice dezvoltării creşterii animalelor, păsărilor şi pisciculturii.

Solurile, în general fertile, de compoziţie luto-nisipoasă se lucrează uşor. Domină tipul de sol cernoziom ciocolatiu, care în această parte sudică a regiunii prezintă unele diferenţieri în funcţie de rocile pe care s-a format.

In aceste condiţii naturale s-au înfiinţat şi se dezvoltă gospodăriile colective „1 Mai" din Maglavit şi „1907" din satul Hunia.

Gospodăriile sînt situate la cca. 1,5 km una de alta. Ambele au luat fiinţă în 1952, prima la începutul anului, iar a doua în toamnă. La inaugurare, fiecare gospodărie a început cu mijloace de muncă modeste. Gospodăria colectivă din Maglavit număra 200 de familii cu 394,5 ha teren agricol, iar cea din Hunia avea 99 de familii care stăpîneau în comun 203 ha de teren agricol.

Dacă în privinţa condiţiilor naturale aceste două gospodării se aseamănă, rezultatele ce le-au obţinut în aceşti 5 ani de existenţă sînt cu totul deosebite.

Pentru a analiza modul în care este organizată producţia agricolă a acestor unităţi, am urmărit modul de folosinţă a terenului, felul şi structura efectivelor de animale. Din acest punct de vedere cele 2 gospodării se prezintă cu un profil de producţie diferit. De pildă, în structura modului de folosinţă a terenului la gospodăria colectivă din Maglavit apare, în afară de terenul destinat culturilor de cîmp, suprafaţa ocupată de grădina de legume (6 ha), vie altoită (7 ha), livadă cu pomi fructiferi (2 ha), — în timp ce la gospodăria agricolă colectivă Hunia figurează numai grădina de legume cu 4 ha.

De la început trebuie spus că prin mecanizarea lucrărilor principale în sectorul vegetal — dezmiriştit, arături adînci, semănat, prăşit şi recoltat — ambele gospodării au obţinut în toţi anii recolte mult mai mari decît ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii. Insă, an de an — cu foarte mici excepţii — colectiva din Maglavit a realizat producţii medii la hectar mai ridicate decît cea din Hunia. De pildă, în anii 1955 şi 1956 situaţia producţiei la principalele culturi se prezintă astfel:

Denumirea culturilor	G.A.C. Maglavit		G.A.C. Hunia	
	1955	1956	1955	1956
Griu de toamnă	1.541	1.542	1.200	1.206
Orz de toamnă	1.950	2.060	1.220	1.330
Porumb boabe	3.430	3.735	2.253	2.490
Fl.-soarelui	920	1.333	608	1.040

Aceste diferenţe apreciabile la producţiile medii realizate se datorează în primul rînd felului diferit în care au fost aplicate regulile agrotehnice la executarea diferitelor lucrări. De pildă, în primăvara anului 1956 am văzut la gospodăria colectivă din Hunia că nici nu se cunoştea tehnica administrării îngrăşămintelor chimice. Astfel îngrăşămintele chimice pentru bumbac se administrau din car cu lopata, într-un strat atît de gros încît de la distanţă părea că este o fîşie acoperită de zăpadă. Or, un asemenea fel de a folosi îngrăşămintele nu ajută la sporirea producţiei, ci, dimpotrivă. De aici şi neîncrederea care se creează pe seama îngrăşămintelor chimice. Asemenea lucruri nu se petrec la gospodăria din Maglavit.

Diferit este şi stadiul de dezvoltare a sectorului zootehnic. Bunăoară, gospodăria din Maglavit creşte taurine, porcine, ovine, păsări şi colonii de albine în proporţii mult mai însemnate la unitatea de suprafaţă decît cea din Hunia. La ovine şi porcine, prima gospodărie a depăşit cu mult prevederile legii nr. 6, în timp ce colectiviştii din Hunia nu cresc de loc taurine şi păsări şi au rezultate relativ bune numai la ovine.

Creşterea producţiei-marfă de asemenea nu a preocupat în măsură egală conducerea celor două gospodării agricole colective.

Dacă în anul 1955 valoarea producţiei-marfă realizată la un hectar de teren agricol era la gospodăria colectivă din Maglavit de 438 de lei, în anul 1956 la aceeaşi gospodărie reveneau pentru fiecare hectar de teren agricol 1.356 lei. La gospodăria din Hunia valoarea producţiei-marfă realizată tot la un hectar de teren agricol nu a crescut decît de la 292 lei în 1955 la 712 lei în 1956.

Rezultatele diferite obţinute la aceste două gospodării în ceea ce priveşte producţia-marfă se datoresc nu atît diferenţei cantitative a producţiei globale cît faptului că gospodăria colectivă din Hunia a neglijat să repartizeze spre vînzare cantităţi sporite de produse. Se ştie că din vînzarea acestor produse se obţin mijloace băneşti cu ajutorul cărora se poate realiza mai rapid consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei şi creşterea veniturilor în bani ale colectiviştilor.

O mare diferenţă se constată şi în ce priveşte creşterea fondului indivizibil, fond care stă la baza consolidării gospodăriei colective şi deci a creşterii bunăstării colectiviştilor.

Astfel, dacă gospodăria din Maglavit şi-a ridicat fondul de bază la importanta sumă de 666.967 lei, ceea ce revine 2.021 lei la un hectar de teren agricol, fondul de bază al colectivei din Hunia abia a ajuns la 132.914 lei, revenind pentru fiecare hectar de teren agricol doar 667 lei.

Merită a fi subliniat că la capitolul „Valoarea prăsilei şi creşterea în greutate a animalelor", fondul de bază al gospodăriei colective „1 Mai" este de peste 31 de ori mai mare decît cel al gospodăriei „1907". Reiese odată în plus cîtă însemnătate are creşterea animalelor pentru dezvoltarea gospodăriei colective.

In sfîrşit, un factor important în activitatea de zi cu zi a gospodăriei colective este de bună seamă cointeresarea materială a colectiviştilor. Şi acest aspect foarte important a fost privit diferit de cele două gospodării. Datele din tabelul următor ne arată că rezultatele economice diferite ale celor două gospodării se reflectă în răsplata muncii colectiviştilor.

Felul produselor (kg)		Cereale boabe	Leguminoase	Legume cartofi	Floarea-soarelui	Furaje	Bani
G.A.C. Maglavit	— 1955	13,30	0,17	1,680	0,20	13,50	1,75
	— 1956	10,00	0,10	0,990	0,50	35,00	6,20
G.A.C. Hunia	— 1955	10,35	0,70	1,00	0,07	3,30	1
	— 1956	8,30	0,12	0,650	0,31	6,00	3,50

Se observă că în general membrii gospodăriei agricole colective din Maglavit au primit mai multe produse şi mai mulţi bani la zi-muncă decît cei din Hunia. Colectiviştii din Maglavit au mai primit şi alte produse ca: ţuică, vin, brînză, lînă etc., produse ce nu au primit cei din Hunia.

*

Inlăturind lipsurile arătate gospodăria din Hunia va putea, în scurtă vreme, să ajungă din urmă pe vecina sa. Pentru viitor această gospodărie trebuie să dea o mai mare atenţie creşterii animalelor şi în special creşterii porcilor şi păsărilor de apă, care alături de piscicultură aduc veniturile cele mai mari şi satisface o cerinţă importantă a economiei naţionale. Recomandăm ambelor gospodării să dezvolte mai mult cultura sfeclei de zahăr, care s-a dovedit deosebit de bănoasă.

Această cultură urmează să rezolve o problemă importantă a economiei pe plan regional, avînd în vedere nevoia de materia primă a celei mai noi şi mai mari fabrici de zahăr din ţară: fabrica de la Livezi, amplasată pe şoseaua şi linia ferată ce leagă comuna Maglavit de Craiova.

In general, pentru gospodăriile colective din comuna Maglavit se desprinde necesitatea de a dezvolta ramurile de producţie dovedite rentabile pentru a asigura creşterea continuă a veniturilor gospodăriei şi pe această bază a veniturilor ce se cuvin colectiviştilor pentru munca depusă.

Ing. ST. CHIRIAC
Institutul Agronomic Craiova

Crescătoria de păsări a gospodăriei colective din Romineşti, raionul Ploeşti, constituie o importantă sursă de venituri a colectiviştilor. Anual se obţin din această ramură peste 20.000 lei. De curînd crescătoria s-a îmbogăţit cu 500 bucăţi pui.

In clişeu: Colectivista Elena Tudor distribuind hrană puilor.

AGROTEHNICA nu minte niciodată

Au mai avut colectiviştii din Ciorani recolte mari. Dar grîu ca cel din vara asta încă nu s-a pomenit prin partea locului. Să spună nea Onică Minea, brigadierul. Uite că-i de faţă. In cei 50 şi ceva de ani pe care-i are a văzut să scoată cineva din satul nostru 3.016 kg de grîu la hectar?

Şi secretarul de partid Grigore Nicolae îl îmbie din priviri pe brigadier, adică:

— Spune, nea Onică!

Iar Ion N. Minea clătină din cap cu toată hotărîrea:

— Niciodată!

Calculul a fost făcut în cea din urmă zi de treieriş. Era spre seară. Să fi tot trecut un sfert de oră de cînd se stinsese zumzetul batozelor. Mai toţi colectiviştii se strînseseră în jurul preşedintelui Mihai Vasile. Aşteptau cu sufletul la gură rezultatul socotelilor. Că unii dintre ei se cam duceau cu gîndul la trei tone, ori pe aproape — asta-i drept. Dar sigur-sigur nu era niciunul.

Cînd s-au săltat de pe carnet, obrajii preşedintelui rîdeau de bucurie. Dar cuvîntul nu venea de loc, cu toate că erau acolo zeci de oameni care-l aşteptau înfriguraţi.

— Da' zi o dată, omule, nu ne mai fierbe fără apă, izbucni Anastasia M. Dumitru. Toţi o aprobară. Sigur. Ce-l tot perpeleşte? Nu le vede nerăbdarea? Dar cînd cifra fu rostită, toată aria a răsunat de chiote.

*

Astă toamnă, pe la începutul lui septembrie, colectiviştii din Ciorani erau în mare fierbere. Şi nu fără temei. Venise inginerul Mircea Culcer să-i îndemne la însămînţatul grîului. Auzi acolo! îşi mărturiseau obida cei mai vîrstnici. Iacă, nu s-au potolit căldurile şi dumnealui dă zor cu semănatul! Să ne mai slăbească cu ştiinţa, căci mai ştim şi noi cîte ceva. Ce, credea că noi n-am mai semănat grîu pînă astăzi!

Intr-adevăr, aşa ceva era cu totul neobişnuit aici, pe Valea Cricovului. Oamenii ştiau aşa: întîi să dea o ploicică bună, după ce să vină trei sau patru zile însorite şi pe urmă da, poţi să tot semeni. Dar mai înainte nu, că prăpădeşti sămînţa de pomană. Totuşi, inginerul Culcer nu s-a dat bătut. Ba s-au găsit şi parte din colectivişti să-i ţină hangul: preşedintele Mihai Vasile, brigadierul Minea, secretarul de partid Grigore Nicolae. Geaba le cîntau Ion N. Minea, Burhutan şi alţii despre secetă, că ei aveau răspunsul pregătit:

— Răsare mai încet, dar tot răsare el. Aşa am învăţat la cursurile agrotehnice.

— S-au pus pe lucru — unii cu nădejdi în inimi, alţii plini de îndoială. Au arat tarlaua din Huieni, au discuit-o pînă n-a rămas un singur bolovan, au boronit-o, au însămînţat-o şi s-au pus pe aşteptat. Şi vremea a trecut încet, cum trece ea întotdeauna cînd aştepţi: o săptămînă, două, trei. Dar ploile să vină — pace. Şi nici grîul să răsară.

Oamenii plecînd îngîndurați la alte munci, se abăteau din cînd în cînd şi pe la tarlaua din Hueni. Oftau în faţa pînzei cenuşii a solei şi-şi vedeau de drum tăcuţi. Vedeau ei bine că pierduseră sămînţa. Tot de partea tîmplelor cărunte se vădea dreptatea.

Numai inginerul, preşedintele şi secretarul de partid nu se pierduseră cu firea. Ei ştiau ca agrotehnica nu minte niciodată. Le-o spuneau şi celorlalţi. Dar oamenii ridicau din umeri neîncrezători şi murmurau:

— Aşa o fi, dar, uite, nu răsare fir.

Dar într-o bună zi s-au pomenit cu grîul răsărit. Erau puzderie de firişoare verzi şi subţirele cum îi aţa. Se mişcau domol sub sărutarea vîntului de toamnă. Şi creşteau; creşteau mereu. Iar cînd a mai venit şi ploaia, s-au săltat de nu-ţi venea să crezi. In numai două săptămîni covorul grîului acoperise tot pămîntul din Huieni.

In primăvară l-au grăpat de două ori, l-au tras un tăvălug, au dat ceva îngrăşăminte chimice şi gata. De plivit nici nu s-a mai simţit nevoia, c-o făceau.

*

— Atît? l-am întrebat pe secretarul de partid.

— Păi cam atît, răspunse el. Adică, stai. Mai e ceva. Pe sola asta am avut acum un an borceag, adică una dintre cele mai recomandabile culturi premergătoare. Asta tot la cursurile agrotehnice am învăţat-o. Este nea Onică? se întoarse el spre brigadier. Şi fără a-i mai aştepta răspunsul, completă:

— Noi ne-am ţinut de agrotehnică şi uite rezultatul: 3.016 kg la hectar. Aşa-i că agrotehnica nu minte niciodată?

NICOARA COSAŞU

Numai grîu peste 1.800 kg

Zilele trecute au fost distribuite avansuri colectiviştilor gospodăriei „N. Bălcescu" din Dulbanu, regiunea Ploeşti. Printre alţii, şi colectivistul Nicolae Ardeleanu a primit însemnate cantităţi de cereale. Ca avans pentru cele 390 zile-muncă, el a primit peste 1.800 kg grîu şi 300 kg orz, precum şi alte produse.

Foto: **SEVERIN PICKER**

Se împart avansurile în gospodăriile colective

Printre cei care au terminat treierişul se numără şi gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din comuna Ungureni, raionul Bacău. Imediat după treieriş şi îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat, gospodăria a trecut la împărţirea avansului. Pentru 163 de zile-muncă Ion Bîgu a primit numai ca avans 923 kg de grîu. La o zi-muncă revin mai mult de 5,500 kg. Harnicul colectivist Vasile Văraru a vîndut statului 500 de kg din grîul primit ca avans de la gospodărie.

GH. DONICI
corespondent

*

Şi la gospodăria agricolă colectivă „Iosif Ranghet" din comuna Polceşti, raionul Brăneşti, s-a trecut la împărţirea avansurilor de 40 la sută.

Colectivistul Ene Stelian, de pildă, a primit pentru cele 380 zile-muncă prestate cu familia sa 1.520 kg de grîu, mari cantităţi de orz şi de alte produse, precum şi 800 lei. Cantităţi însemnate a primit şi colectivistul Toma Nicolae. El a dus acasă 1.160 kg de grîu, orz, ceapă etc. şi 600 de lei.

BOGDAN DUMITRU
corespondent

Intovărăşiţii din regiunea Bucureşti creează fond comun de sămînţă

Intovărăşirile din regiunea Bucureşti sînt pe terminate cu treierişul păioaselor.

Pînă la această dată s-a treierat 90,6 la sută din recoltă, obţinîndu-se în medie, la hectar, peste 1.500 kg de grîu. In sectorul individual s-a obţinut cu 101 kg mai puţin.

O dată cu treierişul multe întovărăşiri au repartizat din producţiile obţinute cantităţi însemnate de cereale pentru fondul de bază. Intovărăşirile din raionul Urziceni, de pildă, au repartizat 27.162 de kg de grîu. Cantităţi însemnate de grîu pentru fondul de bază al întovărăşirilor s-au repartizat şi în alte raioane (11.464 kg — Alexandria; 12.250 kg — Slobozia).

Este demn de remarcat faptul că o dată cu treierişul unele raioane au dat o atenţie deosebită întăririi organizatorice a întovărăşirilor pe linia obişnuirii membrilor lor de a munci în comun. *Un număr de 78 de întovărăşiri au reţinut chiar pe arie grîul necesar însămînţărilor de toamnă. Cantitatea de sămînţă strînsă de ele se ridică la peste 530.000 de kg. Cu acest grîu se va putea însămînţa aproape 3.000 de hectare.*

Printre raioanele ce au obţinut rezultate bune în crearea fondului de sămînţă se numără: Lehliu, cu 28 de întovărăşiri (care au oprit 215.000 de kg de grîu), Domneşti, cu 13 întovărăşiri, Brăneşti cu 8 şi Urziceni.

Organele locale de stat şi agricole din raioanele amintite au înţeles importanţa creării acestui fond. Munca concretă dusă cu întovărăşiţii pe arie a dat roade. Prin strîngerea în comun a seminţei s-au pus bazele muncii laolaltă în anul viitor, fapt ce va duce la sporirea producţiei agricole.

Sînt însă din păcate şi raioane ca: Alexandria, Călăraşi, Giurgiu, Olteniţa, Zimnicea şi Turnu Măgurele care n-au acordat importanţa cuvenită acţiunii de strîngere la un loc a seminţei în întovărăşiri. Trebuie spus că adunările generale ale întovărăşirilor din aceste raioane au luat hotărîri de a opri sămînţa. Ele au rămas doar pe hîrtie datorită, în primul rînd, sfaturilor populare raionale şi comunale care nu au făcut nimic pentru aplicarea hotărîrilor. Cele 44 de întovărăşiri din raionul Alexandria care au hotărît să reţină sămînţa pe arie au terminat sau sînt aproape gata cu treieratul. Nici una din ele nu a strîns însă grîul de sămînţă. Că întovărăşirile nu au fost îndrumate să facă acest lucru ne vorbeşte îndeajuns faptul că tovarăşii din secţia agricolă nu ştiau care întovărăşiri din raion au strîns grîul de sămînţă. Mi-au spus că cele din Vităneşti. Mergînd la faţa locului am văzut că nu era adevărat. Intovărăşirile din Vităneşti hotărîseră, într-adevăr, să reţină sămînţa. Dar pînă la data actuală nu efectuaseră această operaţie şi se pare că nici nu au de gînd s-o facă. Cel puţin aşa am înţeles din discuţia cu tovarăşul Tincu Gheorghe, preşedintele sfatului popular comunal, şi din cele discutate cu Preoteasa Alexandru, tehnicianul agronom din comună. Ei motivau nestrîngerea seminţei prin lipsa spaţiului de depozitare. Motivul menit să le ascundă nepăsarea e complet neîntemeiat. Chiar în curtea sfatului există o magazie care putea fi foarte bine folosită în special de întovărăşirea din satul Găvăneşti. Posibilităţi de depozitare aveau şi cele două întovărăşiri din Vităneşti.

Depozitarea seminţei nu-i o problemă de nerezolvat pentru nici una din comunele regiunii. Aceasta ne-o dovedesc întovărăşirile care au reţinut sămînţa. Unele au depozitat-o într-o magazie din comună care sta degeaba, altele au dus-o la 2—3 întovărăşiţi acasă. Intovărăşirea Vasile Roaită din Brăneşti, de exemplu, a strîns sămînţa şi a repartizat-o celor 4 brigăzi. Fiecare brigadă a depozitat-o la unul din membrii ei.

Am înfăţişat cîteva aspecte în legătură cu acţiunea de strîngere în comun a seminţei. După cum se vede din cele arătate strîngerea seminţei se desfăşoară greoi în multe părţi. Ea poate fi însă înviorată dacă se iau măsuri urgente de lămurire a întovărăşiţilor că-i în interesul lor să strîngă sămînţa în comun pentru a o condiţiona, selecta şi trata în cît mai bune condiţii.

E de dorit ca sămînţa să fie strînsă şi acolo unde treierişul s-a terminat. In acest caz e bine ca sămînţa să fie strînsă la un număr mai mare de întovărăşiţi şi anume la aceia care, pe lîngă spaţiul de depozitare, posedă trioare, pordzolatoare etc. Conducerile întovărăşirilor au datoria să vegheze ca sămînţa să nu fie înstrăinată, schimbată, sau păstrată în condiţii dăunătoare puterii de germinaţie.

Organele sfaturilor populare şi îndeosebi secţiile agricole trebuie să lupte necontenit pentru strîngerea în comun a seminţei. De reuşita acţiunii depinde într-o măsură hotărîtoare organizarea muncii în comun în viitorul an agricol.

Ing. C. DAVID

Cîteva probleme privind creşterea productivităţii muncii la gospodăria de stat Hălchiu

Creşterea productivităţii muncii este o preocupare importantă pentru muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei de stat Hălchiu, regiunea Stalin. Dovada acestui fapt o constituie rezultatele obţinute anul trecut, precum şi realizările de pînă acum din acest an. Anul trecut, de pildă, prevederile cu privire la productivitatea muncii au fost depăşite cu 9 la sută. In acest an productivitatea va creşte şi mai mult, şi anume cu 200 la sută faţă de planul pe anul trecut.

Rezultatele obţinute arată cu prisosinţă strădania colectivului de muncă din gospodăria de stat Hălchiu de a menţine şi a ridica neconteniț rentabilitatea unităţii. In sectorul zootehnic, de exemplu, pe semestrul I al anului s-au realizat însemnate depăşiri de plan care anunţă o serioasă creştere a producţiei globale. Astfel, s-au obţinut în plus 150 hectolitri de lapte, 27 tone de carne de taurine şi 14,5 tone de carne de porcine. In acelaşi timp s-au făcut şi economii în valoare de 92.896 lei.

Rezultate bune s-au obţinut şi în sectorul vegetal.

Cu toate acestea, în gospodăria agricolă de stat Hălchiu mai există cîteva probleme încă nerezolvate care frînează ridicarea pe mai departe a productivităţii muncii. In primul rînd, problema asigurării furajelor fibroase. In fiecare an gospodăria se află în situaţia de a achiziţiona însemnate cantităţi de fînuri (40—50 vagoane) ceea ce determină efectuarea de cheltuieli suplimentare şi ca urmare depăşirea preţului de cost al produselor din sectorul zootehnic. Aşa, de pildă, pe semestrul I al acestui an 1 litru de lapte a costat 2,27 lei, în loc de 1,98 lei cît era planificat.

In vederea asigurării necesarului de furaje, încă din anul trecut conducerea gospodăriei a cerut forurilor superioare să aprobe finanţarea unor lucrări de drenare pe o suprafaţă de 500 ha, suprafaţă acoperită în prezent de vegetaţie nefolositoare (ciperacee şi carexuri). Dar cu toate că gospodăria şi-a reînnoit şi în acest an cererea de finanţare, suma necesară executării lucrărilor de drenare nu i-a fost pusă la dispoziţie. Trebuie arătat că numai prin drenarea unei suprafeţe de cca 80 ha, s-ar putea rezolva în întregime problema asigurării furajelor fibroase. Avînd în vedere acest lucru, considerăm că este cazul ca forurile în drept să rezolve grabnic cererea justificată a gospodăriei de stat Hălchiu.

Alături de asigurarea furajelor, de o serie de amenajări în curs de executare în sectorul zootehnic (instalarea de adăpători automate în grajduri, introducerea hrănitoarelor automate pentru porcine şi construirea de linii decovil pentru cărat bălegar şi furaje etc.), un aport substanţial la creşterea productivităţii muncii în gospodăria de stat Hălchiu ar aduce şi extinderea mecanizării lucrărilor la culturile de cîmp.

De exemplu, la cele 148 de ha cultivate în acest an cu grîu de toamnă nu toate lucrările s-au executat cu mijloace mecanizate. Dacă arătura de însămînţare şi recoltatul s-au făcut mecanizat, în schimb semănatul s-a executat numai cu animalele. In acelaşi fel au fost executate lucrările şi la culturile care se seamănă primăvara devreme.

Gospodăria este obligată, datorită condiţiilor speciale de sol şi climă din zona respectivă, precum şi utilajului necorespunzător cu care este dotată, să execute un volum mare de lucrări cu animalele. Pentru executarea lucrărilor respective cu mijloace mecanizate este necesar ca gospodăria să primească maşini mai uşoare decît acelea pe care le are în prezent.

O altă problemă care se cere a fi rezolvată în gospodăria de stat Hălchiu şi care ar contribui la îmbunătăţirea în mare măsură a activităţii ei economice este şi aceea a comasării terenului. Comasarea celor 1.376 de ha fărîmiţate în 20 de trupuri ar da dezlegare unui întreg şir de probleme tehnico-organizatorice şi în primul rînd supravegherii şi organizării teritoriului.

Ing. SEB. PLEŞOIANU

Un soi de grîu valoros

Colectivul de cercetători de la staţiunea experimentală agricolă Cenad regiunea Timişoara, condus de tov. Ing. V. Şiclovan, a trăit zilele trecute clipe de mare bucurie. Soiul de grîu Cenad 512 creat de el, şi-a arătat şi în acest an însuşirile deosebite pe care le are faţă de celelalte soiuri. El este mult mai precoce, mai rezistent la cădere şi mai productiv decît soiurile cultivate în regiune.

In toamna trecută au fost însămînţate 6 ha cu sămînţă din soiul Cenad 512, produsă în cîmpurile de experienţă. Lucrarea s-a făcut în rînduri, la distanţă de 60 cm între ele şi de 5—10 cm pe rînd. La hectar s-a dat numai 17 kg sămînţă, în loc de 170—180 cît se foloseşte în mod obişnuit. Pentru a se menţine terenul curat au fost aplicate între rînduri două praşile. Cu toate că anul a fost ploios şi cu vînturi puternice, paiul s-a menţinut în picioare pînă la seceriş, pe cînd celelalte soiuri au căzut. La recoltare, noul soi de grîu a dat o producţie de 2.200 kg la ha, fiind totodată cu 5 zile mai precoce decît soiul Odvos 241, recomandat pentru regiune.

Incepînd din anul acesta soiul Cenad 512 va fi introdus în cultura mare, contribuind astfel la sporirea producţiei de grîu în cîmpia Banatului.

C. VASIA

DISCUŢII

Cînd trebuie însămînţat grîul în Dobrogea?

Ing. CONSTANŢA NICOLAE
cercetător la staţiunea I.C.A.R.
Valul Traian
regiunea Constanţa

In Dobrogea grîul de toamnă se numără printre principalele culturi cerealiere. El va ocupa în anul 1958 peste 300.000 de hectare, adică aproape 34 la sută din suprafaţa arabilă a regiunii Constanţa.

Experienţa şi practica îndelungată a agricultorilor din această parte a ţării arată că una din măsurile agrotehnice care trebuie aplicată culturii grîului cu multă atenţie, ţinînd seama de condiţiile locale specifice, este alegerea momentului cel mai potrivit pentru începerea însămînţării.

Stabilirea epocii optime pentru însămînţatul grîului de toamnă în Dobrogea a fost făcută în anii trecuţi în unele locuri în chip mecanic, fapt care a dus la o scădere simţitoare a producţiei. De aceea credem că ar fi folositor pentru cei ce lucrează pe ogoarele dobrogene să cunoască cîteva din rezultatele obţinute în staţiunea noastră în experienţele făcute cu epocile de însămînţare a grîului de toamnă.

Spre a stabili epoca optimă pentru semănatul grîului de toamnă în Dobrogea, la staţiunea I.C.A.R Valul Traian a fost executată o experienţă care a durat trei ani (1943—1945).

Redăm în tabelul de mai jos producţiile obţinute în funcţie de epocile de însămînţare

Epoca de semănat	Producţia medie în kg/ha 1943—1945
1 sept.	1.716
10 „	1.987
20 „	1.823
30 „	1.857
10 oct.	1.627
20 „	1.637
30 „	1.440
10 noiemb.	1.026
20 „	746
30 „	684

Aceste rezultate arată că în condiţiile climatice ale anilor 1943—1945 epoca optimă de însămînţare a grîului de toamnă a fost cuprinsă între 10—30 septembrie. Semănatul grîului atît înainte cît şi după această dată a dus la o scădere a recoltei cu 107—1.139 kg la hectar.

Cu toate că datele calendaristice ale epocilor de însămînţare au fost aceleaşi, în cei trei ani de experimentare recoltele obţinute au fost diferite în funcţie de precipitaţii şi temperaturi. Epocile timpurii de însămînţare (10—30 septembrie) au influenţat asupra producţiei în anii cu precipitaţii suficiente în toamnă, şi în măsură redusă, sau aproape deloc, în toamnele secetoase. In acest din urmă caz, cu toate că semănatul s-a făcut în epoci diferite, grîul a răsărit — dacă bine înţeleg temperaturile au fost favorabile — toamna tîrziu în urma unei ploi, sau chiar primăvara.

Vom înfăţişa pe scurt cîteva observaţii făcute în aceşti trei ani asupra diferitelor faze de vegetaţie la grîul semănat la epoci diferite.

In anul 1943 la grîul semănat în intervalul 1 septembrie — 30 octombrie răsăritul şi înfrăţitul nu au avut loc în toamnă, ci primăvara, pînă în luna martie. Din cauza răsăritului apropiat între epoci, între înspicatul grîului semănat în prima epocă şi cel însămînţat în ultima a fost un interval de numai 4 zile. Un val de căldură urmat de ploaie a dus la ştergerea diferenţelor de maturitate, astfel încît la 12 iulie toate variantele ajunseseră la coacerea completă. Sporul de producţie realizat la plantele din epocile timpurii se explică în acest an numai printr-o lungă durată a iarovizării.

Anul 1944 cu ploi abundente în toamnă a fost foarte prielnic însămînţării grîului. Pămîntul a avut destulă căldură şi umiditate. Plantele cultivate în primele epoci s-au dezvoltat bine în toamnă, menţinîndu-se în acelaşi fel şi în primăvară. Cele din ultimele epoci au întîrziat cu dezvoltarea în toamnă şi au ieşit slăbite în primăvară; de asemenea, ele au avut mult de suferit mai ales din cauza atacului de rugină şi din pricina secetei din cursul lunii iunie. Culturile semănate la 1 septembrie au dat producţii mai scăzute decît cele din epocile următoare din cauza unui atac intens de rugină. S-a mai observat că în condiţiile acestui an semănatul timpuriu faţă de cel tîrziu a produs un decalaj al înspicatului de 16 zile şi al coacerii grîului de 9 zile; aceasta a făcut ca plantele din ultimele epoci să sufere în mod accentuat de pălire (şiştăvire). Pălirea a produs o scădere a producţiei la epocile tîrzii de 1.312 kg boabe la ha.

In anul 1945 luna septembrie a fost foarte secetoasă. De aceea, grîul din primele epoci a răsărit rar şi neuniform, ceeea ce a avut o influenţă negativă asupra recoltei. O ploaie de 53 mm, căzută în prima decadă a lunii octombrie, a înlesnit răsărirea rapidă şi uniformă a grîului semănat în acest timp. Umiditatea puţină care a urmat pînă la încetarea vegetaţiei în toamnă şi temperaturile scăzute au dus la un răsărit pe etape şi foarte întîrziat, plantele din ultimele două epoci răsărind abia în primăvară. Culturile din epocile tîrzii s-au prezentat slab pe întreaga perioadă de vegetaţie sub raportul creşterii, înfrăţirii şi rezistenţei la rugină. Plantele însămînţate în primele epoci au fost favorizate precocitatea dîndu-le putinţa unei maturităţi normale înainte de apariţia temperaturilor ridicate; cele din ultimele epoci au suferit foarte mult de pălire. Epoca timpurie de la 1 septembrie a fost intens atacată de rugină, producţia scăzînd simţitor.

Aruncînd o privire generală asupra felului cum s-a comportat grîul de toamnă în aceşti trei ani cu condiţii climatice diferite se desprind următoarele concluzii:

— In anii cu umiditate suficientă în sol epoca cea mai potrivită pentru însămînţatul grîului de toamnă în Dobrogea este cuprinsă între 10—30 septembrie; nu este potrivit să se semene înainte de 10 septembrie, grîul fiind predispus la un atac intens de rugină şi la cădere. Dacă solul este uscat semănatul trebuie amînat cu cîteva zile pînă la prima ploaie.

In cîmpia dobrogeană relieful variat şi repartiţia oarecum diferită a precipitaţiilor a dus la crearea a trei microzone naturale care implică o diferenţiere a epocii de însămînţare.

Astfel prima microzonă în care intră raionul Tulcea şi nordul raionului Istria epoca de însămînţare potrivită este între 10—20 septembrie; a doua microzonă o formează raionul Hîrşova, nordul raionului Medgidia şi sudul raionului Istria, cu epoca optimă între 20 septembrie — 10 octombrie şi, însfîrşit, ultima (raioanele Negru Vodă, Băneasa şi sudul raionului Medgidia), unde intervalul potrivit pentru însămînţatul grîului de toamnă este cuprins între 10 septembrie — 10 octombrie.

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

Incheierea tratativelor sovieto-germane

Intre 7 și 14 august, delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice in frunte cu Nikita Hrușciov a făcut o vizită în Republica Democrată Germană. Membrii delegației sovietice au vizitat capitala R.D.G. — Berlin — și au făcut o călătorie prin republică, vizitind orașele Leipzig, Magdeburg, Sassnitz, Strasslund, Warnemunde, Rostock, intreprinderi industriale, cooperative agricole de producție, instituții științifice și culturale. Delegația de partid și guvernamentală sovietică a fost primită de președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck.

Rezultatele tratativelor care au avut loc cu acest prilej — se spune in Declarația comună publicată la 13 august — au dovedit intărirea continuă a prieteniei dintre U.R.S.S. și R.D.G., precum și intre P.C.U.S. și P.S.U.G. Datorită acțiunilor statelor socialiste și ale tuturor forțelor iubitoare de pace din lume, a fost obținută o oarecare slăbire a incordării internaționale și crește tot mai mult impotrivirea popoarelor față de politica imperialistă „de pe poziții de forță" și a războiului rece. Cele două părți arată că la baza politicii externe a Uniunii Sovietice și R. D. Germane se află lupta pentru consolidarea păcii in Europa și in intreaga lume, pentru intărirea continuă a unității țărilor socialiste, pentru traducerea fermă in viață a principiului coexistenței pașnice a statelor cu orinduiri sociale diferite.

Uniunea Sovietică și R. D. Germană declară că stocarea de arme atomice americane in Germania occidentală și in alte țări din Europa occidentală și hotărirea organelor blocului Atlanticului de Nord cu privire la inzestrarea cu arma atomică a țărilor europene—membre ale N.A.T.O., intensifică primejdia la adresa păcii și securității țărilor Europei. In cazul dezlănțuirii de către blocul militar al N.A.T.O. a unui război atomic, se spune in declarație, Germania occidentală ar fi supusă in mod inevitabil acțiunii distrugătoare a loviturilor concentrate cu arma nucleară. Declarația conține propunerea făcută de guvernul R. D. Germane guvernului R.F.G. in legătură cu incheierea unui acord referitor la renunțarea la inarmarea atomică a armatelor din cele două state germane și cu privire la interzicerea producției de arme nucleare in Germania, propunere sprijinită de Uniunea Sovietică.

In cadrul tratativelor, se arată in continuare in Declarație, la propunerea R.D.G., a fost discutată in mod amănunțit problema germană. Cele două părți sint unanime in părerea că problema vitală a națiunii germane — restabilirea unității ei — este in primul rind o cauză a poporului german insuși. Propunerile prezentate in acest scop de R. D. Germană sint sprijinite de U.R.S.S., care își exprimă in același timp hotărirea de a contribui la apropierea și realizarea înțelegerii intre R.D.G. și R.F.G.

Declarația constată părerea unanimă a părților că actuala linie politică a guvernului R.F.G. este principalul obstacol in calea reunificării Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat. Cele două părți declară că nici nu poate fi vorba de reunificarea Germaniei in dauna intereselor R.D.G. Uniunea Sovietică vede in Republica Democrată Germană un bastion de nădejde al păcii in Europa. In această ordine de idei declarația subliniază că Uniunea Sovietică și R. D. Germană vor apăra in comun independența Republicii Democrate Germane, nu vor admite violarea frontierelor ei și vor da o ripostă hotăritoare oricăror incercări de a atenta la munca pașnică și la cuceririle democratice ale oamenilor muncii din R. D. Germană.

Partea finală a Declarației comune se ocupă de problemele privind dezvoltarea și intărirea continuă a relațiilor dintre U.R.S.S. și R.D. Germană in diferite domenii.

De asemenea, in cadrul tratativelor dintre reprezentanții Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Partidului Socialist Unit din Germania s-a arătat deplina înțelegere reciprocă și unitate de vederi in toate problemele abordate.

In incheiere, Declarația arată că cele două delegații au constatat că in ultimul timp, in ciuda incercărilor forțelor imperialiste reacționare și ale elementelor revizioniste și oportuniste de tot felul de a submina solidaritatea frățească a partidelor comuniste și muncitorești, aceasta s-a intărit și mai mult.

Sărbătoarea independenței Indiei

In urmă cu 10 ani — la 15 august 1947 — după aproape două secole de robie colonială, marele popor indian și-a cucerit independența. Anul acesta, aniversarea independenței Indiei coincide cu aniversarea marei mișcări pentru eliberarea Indiei din 1857, mișcare ce a fost reprimată cu cruzime de englezi. Dar lupta de eliberare națională a continuat, flacăra ei nu s-a stins nici măcar o clipă. Ea s-a intensificat in special in anii de după cel de al doilea război mondial și a culminat in anul 1947, cind englezii au fost siliți să plece din India și să-i acorde statutul de dominion. Peste trei ani insă statutul acesta — ultimă și injositoare rămășiță a colonialismului — a fost lichidat, iar India a fost proclamată republică suverană și independentă.

Succesele obținute de poporul indian in timpul ce s-a scurs sint remarcabile. Sub conducerea guvernului său in frunte cu eminentul om de stat Jawaharlal Nehru, poporul indian a trecut la dezvoltarea economică și de stat independentă. Primul plan cincinal (1951—1956) a adus după sine și primele succese. Prin mărirea suprafețelor însămînțate, prin construirea a numeroase sisteme de irigație, agricultura a cunoscut o continuă dezvoltare. In ceea ce privește industria, o deosebită atenție s-a acordat industriei grele. Cea mai importantă uzină metalurgică este cea care se construiește în cel de-al doilea plan cincinal cu ajutorul U.R.S.S. și care va produce anual 1 milion tone oțel.

Prin politica sa de pace și colaborare, India s-a manifestat din plin pe arena internațională, bucurîndu-se de un frumos prestigiu. Impreună cu R. P. Chineză, India a formulat cunoscutele principii ale coexistenței pașnice și a avut de asemenea un rol de seamă la conferința de la Bandung. India a promovat, de asemenea, o politică de colaborare și prietenie cu țările lagărului socialist.

Poporul nostru, care nutrește față de marele popor indian o dragoste deosebită, i-a adresat cu prilejul sărbătorii independenței urări prietenești pentru continua inflorire a țării, pentru consolidarea independenței cucerite in urmă cu un deceniu.

Lucrările conferinței internaționale de la Tokio pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen

Sala in care se desfășoară lucrările celei de a 3-a Conferințe internaționale pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen este uriașă. Incap in ea peste 10.000 de persoane. Delegații aflați aici reprezintă 22 de țări și șapte organizații internaționale. Din Japonia au venit reprezentanți ai diferitelor orașe și prefecturi, activiști ai mișcării pentru pace și pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

Din lucrările ședințelor pregătitoare, din rapoartele delegaților, a reieșit limpede că sarcina principală in etapa actuală este unirea tuturor forțelor păcii pentru a obține interzicerea armei nucleare. Conferința va discuta insă și va adopta hotăriri și in alte probleme importante ca, de pildă, lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine, interzicerea trimiterii de arme nucleare in alte țări, lichidarea tuturor blocurilor și alianțelor militare și obținerea dezarmării generale. Energia atomică poate și trebuie să fie folosită numai in scopuri pașnice — aceasta este lozinca Conferinței.

Este ceea ce au subliniat in cuvintările lor Kaoru Iasui, secretarul general al conferinței, Morrow, cunoscut luptător pentru pace din Australia, delegatul american Hommer Jack, Tai-Tin-Kai, șeful delegației chineze, Rothiel-Anglia, Urteaga-Peru și alți vorbitori.

Cu multă atenție a fost ascultată cuvintarea șefului delegației sovietice A. I. Kairov, care a expus poziția Uniunii Sovietice in această problemă și și-a exprimat convingerea fermă că prin eforturile unite ale intregii omeniri progresiste, chestiunile ridicate la conferință vor fi rezolvate in mod favorabil.

Cu vii aplauze delegații au salutat mesajele trimise conferinței de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Iugoslaviei, Tito, președintele Indiei, Prasad, Joliot Curie și alții.

Conferința internațională pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen își continuă lucrările.

DIN AGRICULTURA UNIUNII SOVIETICE

Lupta împotriva inamicului nr. 1 al culturilor

Mai 1956! Grănicerii sovietici au fost primii care au descoperit inamicul. Cățărîndu-se pe dealuri, traversînd înot cursurile de apă, zburînd, hoardele porniseră asaltul. In scurtă vreme 85.000 de hectare au fost ocupate. Cu mijloacele de care dispuneau grănicerii, oprirea invaziei era imposibilă. De pe tot intinsul frontierei, radiogramele au zburat către Așhabad, capitala Turkmeniei. Elemente speciale inzestrate cu material din cel mai modern și îndeosebi cu puternice substanțe chimice au fost trimise in grabă spre teritoriul invadat. Bătălia impotriva lăcustelor zburătoare, inamicul nr. 1 al culturilor, începuse. In scurtă vreme dușmanul a fost distrus...

Cele arătate mai sus, reprezintă un aspect obișnuit din îndîrjita și neincetata luptă ce se duce în fiecare an împotriva lăcustelor, numite pe bună dreptate de către localnici „foamea zburătoare".

In U.R.S.S. se cunosc astăzi cca 500 specii de lăcuste zburătoare, cele mai periculoase fiind speciile care vin din Maroc și din Asia. Lăcomia acestor insecte este de neinchipuit. In fiecare zi o lăcustă consumă o cantitate de verdeață egală cu de 2—3 ori greutatea corpului. Ele se adună în trupe compacte, formînd adevărați nori ce acoperă cerul, apoi se deplasează pe distanțe considerabile, distrugînd in drum pășuni, livezi, lanuri de cereale. In urma lor, pămîntul rămîne pirjolit.

Inainte de Revoluția din Octombrie, lăcustele din specia numită „Marocană" constituiau o adevărată plagă pentru regiunile din Asia Centrală și Transcaucazia. In decursul celor două luni cit durează viața sa, o lăcustă depune in pămînt 120—200 de ouă. Inmulțindu-se într-un ritm atît de rapid, ne putem ușor închipui ce groaznic flagel reprezintă pentru locuitorii din aceste ținuturi „foamea zburătoare".

Astăzi, în Uniunea Sovietică, institutele științifice pentru protecția plantelor dispun de mijloace moderne, dintre cele mai eficace, în lupta împotriva lăcustelor. Insecticidele sînt fabricate în cantități de zeci de mii de tone. Utilajele terestre și aeropurtate permit să se ducă lupta împotriva lor pe suprafețe întinse. Misiuni și grupe științifice specializate se află continuu în stare de alarmă în regiunile amenințate.

De multe ori însă lăcustele își rîd de frontiere și vin din țările vecine. De aceea, așa cum a arătat o experiență îndelungată, lupta împotriva lăcustelor nu este eficace decît dacă este dusă în același timp și pe teritoriul țărilor învecinate. Uniunea Sovietică a încheiat convenții speciale, datorită cărora această colaborare există de mulți ani.

...Undeva, în stepă, alarma a fost dată. Din ouă insectele ies cu zecile de mii, se răspîndesc pe pășuni, de-a lungul livezilor. Densitatea lor crește neîncetat, ajungînd la un moment dat la 10.000 de insecte pe metru pătrat. In văzduh se ivesc însă avioanele înzestrate cu aparate speciale care împrăștie hexacloranul; mașini și tractoare stropesc din belșug terenul: acolo unde nu pătrunde aparatajul greu se întrebuințează pulverizatoarele de mînă.

Insecticidele nu iartă; mai întîi lăcustele se agită neliniștite, apoi mișcările lor devin greoaie și în sfîrșit mor. Trupurile lor acoperă în straturi groase cîmpiile și colinele; necruțătorul soare meridional le usucă văzînd cu ochii, vîntul împrăștie pulberea lor în cele patru vînturi...

O nouă etapă din bătălia împotriva „foamei zburătoare" a fost cîștigată.

A apărut în limba romînă

Revista internațională pentru agricultură

Revista publică articole scrise de oameni de știință și practicieni din R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. D. Germană, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Primul număr cuprinde printre altele: **Perspectivele mecanizării complexe a agriculturii în Cehoslovacia de M. Preininger; Izotopii radioactivi în știința agricolă de V. M. Clecicovski; Lucrările de selecție a tomatelor în Bulgaria de H. R. Dascalov; Imbunătățirea radicală a solurilor nisipoase friabile de Egerszegi Șandor; Combaterea eroziunii solului în R. P. Romînă de M. Moțoc; Rezultatele ameliorării porumbului în Romînia după metoda hibridării între soiuri de V. Moșneagă.** Revista mai publică o serie de recomandări, informații asupra vieții științifice și de producție și o rubrică de critică și bibliografie.

Abonamentele se pot face la oficiile poștale și la factorii poștali.

Costul abonamentului anual — 24 lei, costul unui exemplar — 6 lei.

Revista se găsește de vînzare la chioșcurile și librăriile din țară.

NOTĂ

EROISM ANONIM

Din vremuri străvechi, locuitorii provinciilor chineze Santung și Ho-Nan știau că lunile cele mai periculoase pentru inundații sînt iulie pentru fluviul Galben și septembrie și octombrie pentru Yang-Țe (fluviul Albastru). Umflate peste măsură, apele acestor două fluvii năvăleau peste cîmpurile de orez, peste așezările omenești, pustiind totul în calea lor. Apoi, încetul cu încetul, se retrăgeau în matca lor veche, iar locuitorii — cei scăpați de furia prăpădului — se întorceau la vetrele lor și luau totul de la capăt.

Indată după eliberarea țării, guvernul Chinei populare a luat — între alte măsuri — și pe aceea de a construi în regiunile amenințate, un sistem de diguri rezistente, din piatră, menite să înlocuiască stăvilarele primitive din lut și nuiele care se prăvăleau neputincioase în fața fluviilor dezlănțuite. Ridicate prin munca voluntară a sătenilor și orășenilor, sub îndrumarea specialiștilor, digurile și-au dovedit pe deplin în decursul ultimilor ani trăinicia.

Iată însă că la sfîrșitul lunii iulie a acestui an, asupra provinciei Ho-Nan s-a abătut un puternic ciclon, urmat de ploi torențiale. Cantitatea de apă căzută pe fiecare metru pătrat a fost de 4 ori mai mare decît cea obișnuită în această lună, cunoscută îndeobște ca ploioasă. Apele fluviului Galben, mînioase, înspumate, urcau tot mai sus, zguduiau cu furie zidurile de piatră ale digurilor. Dar digurile au rezistat. Intr-un singur loc însă, în apropierea orașului Sun-Ciu, localitate cu o populație de peste 100.000 de locuitori, s-a produs o spărtură prin care au năvălit de îndată puhoaiele de apă. Era amenințată pe lîngă construcția digului și viața celor peste 100.000 de locuitori ai orașului Sun-Ciu, erau amenințate de asemenea orezăriile și ogoarele a zeci de mii de țărani din regiune. La locul catastrofei nu se afla decît o companie de soldați chinezi — 50 la număr — care asigura paza digului. Nici unul din ei nu era din acea provincie, nici unul nu avea măcar o rudă pe toată întinderea Ho-Nanului. Și totuși, un singur gînd i-a străbătut, o singură voință i-a îndemnat. Și-au strîns puternic mîinile, au format un singur zid din corpurile lor și au astupat astfel spărtura. O zi și o noapte — 24 de ore fără întrerupere — cei 50 de ostași ai Armatei Populare Chineze au stăvilit cu corpurile lor furia dezlănțuită a fluviului Galben. Și trupurile lor, lovite de valuri, înghețate, s-au dovedit la fel de puternice, la fel de rezistente ca și digul de piatră.

In zorii celei de a doua zi, au sosit echipe de schimb dotate cu materialele necesare pentru a astupa spărtura. Cei 100.000 de locuitori ai orașului Sun-Ciu, zecile de mii de țărani, ogoarele de orez, toți și toate își datorau salvarea eroismului celor 50 de ostași.

Transmițînd acest minunat act de eroism anonim, radio Pekin nu a dat numele nici unuia dintre cei 50 de eroi. Motivul? Poate tocmai faptul că oricare ostaș al Armatei Populare Chineze ar fi făcut la fel ca și tovarășii săi.

S. LEONARD

In gospodăriile de stat din regiunea Constanța

Aprovizionarea cu apă — o problemă încă nerezolvată

(Urmare din pag. I-a)

trustul 10 Construcții a contractat să execute 4 guri de apă. Valoarea acestor lucrări — conform proiectului și devizului aprobat de trust — costa 240.000 lei. Dar trustul 10 nu s-a mulțumit cu atît, prezentînd un alt deviz, apoi un altul. In acest fel valoarea construcțiilor a ajuns la 670.000 lei. Costul unui puț, adînc de cca 20 de m, s-a ridicat așadar de la 60.000 lei — conform primului deviz — la 165.000 lei.

Mai există și alte aspecte. Trustul 10 Construcții a refuzat să execute 5 lucrări de alimentare cu apă la gospodăriile de stat Casimcea, Baia, Dr. Russel, Moșneni și Agigea. Unitățile respective au fost nevoite să treacă la executarea lor în regie. Pentru acest lucru era necesar ca lucrările să fie trecute din planul de construcții al Ministerului Construcțiilor și Materialelor de Construcții în planul Departamentului Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. In acest scop, trustul Gostat Constanța a făcut cunoscut printr-o adresă, la data de 13 aprilie, Direcției construcțiilor și Direcției planificării din Departamentul Gostat, să facă aceste schimbări cît mai repede pentru a se putea începe lucrările. Susnumitele Direcții n-au dat însă nici un răspuns, deși s-a mai revenit cu o adresă la 15 mai, cu alta la 31 mai (nr. 8938) și cu alta la 6 iunie (nr. 11733)... Din această cauză unele gospodării au fost nevoite să sisteze lucrările, iar altele nici n-au putut încă să le înceapă.

Faptele arătate mai sus au făcut ca asigurarea cu apă potabilă a gospodăriilor de stat din regiunea Constanța să nu fie încă rezolvată în întregime, unele unități fiind încă nevoite să care apa de la mari distanțe. Sînt gospodării ca Ciocirlia, Izvorul Mare, care aduc apă de la Poarta Albă, distanță de cca. 22 de km. De asemenea, gospodăriile Pecineaga, Cobadin, Dr. Russel, precum și alte gospodării cheltuiesc fiecare în parte cîte 30.000 de lei lunar pentru aprovizionarea cu apă. Aceste cheltuieli influențează prețul de cost al produselor, în special al celor din sectorul zootehnic.

Aprovizionarea cu apă potabilă a gospodăriilor de stat din regiunea Constanța este o problemă ce se cere rezolvată fără nici o întîrziere. Pentru aceasta forurile superioare trebuie să ia măsuri în vederea executării unui studiu hidro-geologic al stepei dobrogene, deoarece fără acest studiu lucrările amplasate nu vor da rezultatele dorite. De asemenea, este necesar ca direcțiile respective din Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții să controleze activitatea trustului 10 Construcții, pentru ca acesta să termine lucrările contractate. Totodată, Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia măsuri de îmbunătățire a pompelor „H", care pînă acum n-au dat randamentul dorit la extragerea apei.

Să însilozăm cît mai mari cantități de furaje

— Aspecte din regiunea Galați —

Pășunile, fînețele și celelalte culturi de nutreț existente în regiunea Galați sînt insuficiente față de șeptelul existent, ele acoperind abia 70—75 la sută din necesarul balanței furajere. Această situație ar putea fi îmbunătățită în mare măsură dacă în fiecare an baza furajeră s-ar completa cu cantități suficiente de nutrețuri însilozate.

O mare parte din gospodăriile agricole colective din regiunea Galați s-au convins de foloasele pe care le aduce nutrețul murat în mărirea productivității animalelor și au hotărît să însilozeze anul acesta un volum sporit de furaje. Cifrele existente la regiune sînt deosebit de grăitoare în această privință. Din cele peste 1.306 ha cu culturi destinate însilozării, 853 de ha au fost însămînțate numai în gospodăriile agricole colective; ele își vor asigura în felul acesta aproape 80—85 la sută din necesarul de nutrețuri murate. Colectiviștii din comuna Pechea, bunăoară, vor însiloza față de anul trecut o cantitate dublă de porumb furajer, adică aproape 80 de vagoane; la fel cei din comunele Negrea, Firești și altele.

Cu totul alta se prezintă însă situația în întovărășirile agricole și în sectorul individual. Aici, datorită slabei munci de îndrumare desfășurate de organele de stat și agricole, au fost însămînțate cu porumb pentru siloz numai 5 și respectiv 20 de ha. Lucrurile s-ar fi putut îndrepta între timp dacă deficitul de nutreț murat ar fi fost înlocuit prin însilozarea altor furaje ca: lucernă, ierburi, copilii de la porumbul pentru boabe etc. Aceasta însă nu s-a făcut decît în foarte mică măsură.

Pe de altă parte pînă în prezent nu au fost asigurate nici condițiile necesare bunei desfășurări a campaniei de însilozări. In majoritatea regiunii Galați porumbul a ajuns în faza de coacere lapte-ceară, adică tocmai bun de pus la murat. Cu toate acestea asigurarea spațiului de însilozare, a utilajului necesar recoltării, transportului și tocatului nutrețurilor etc. sînt lăsate pe planul al doilea.

Bunăoară, cu utilajul existent în regiune se poate asigura tocatul nutrețurilor într-o proporție de numai 30—40 la sută. Intrebat ce măsuri se vor lua pentru completarea acestei lipse și dacă unele S.M.T.-uri din regiune vor transforma în acest scop batozele reformate, tovarășul inginer Vasile Tabacu — șeful adjunct al secției agricole regionale — a răspuns că nu vor face acest lucru deoarece este prea costisitor. Oare tov. ing. Tabacu se întreabă cît de costisitoare sînt produsele și produsii realizați de la animalele hrănite nerațional?

Această situație poate fi îndreptată dacă organele agricole și de stat de la regiune, raioane și comune vor privi cu mai mult simț de răspundere campania însilozărilor. Pentru completarea deficitului de nutrețuri este recomandabil să se valorifice prin însilozare și resturile de la grădinile de zarzavat, frunzele de sfeclă, cocenii de porumb etc. De asemenea trebuie urgentată asigurarea utilajului necesar și a spațiului de însilozare. Acolo unde capacitatea silozurilor existente este insuficientă și nu mai este timp pentru construirea altora noi, să se procedeze, sub directa îndrumare și supraveghere a tehnicienilor, la însilozarea la suprafață.

P. DACU

GOSPODARII AGRICOLE COLECTIVE
ȘI INTOVARAȘIRI!
Incheiați la ADAS asigurări facultative
pentru animale și culturi agricole.

Președintele gospodăriei agricole colective „PROGRESUL" din comuna Gighera, raionul Gura Jiului, primind de la ADAS despăgubirea în valoare de 132.412 lei, pentru daunele suferite la bunurile asigurate.

2.000 lei
și d-ta poți cîștiga
COOPERATIVA
CUMPARIND
UN LOZ IN
PLIC

Cultivatori de in și cînepă din regiunea Stalin!

Respectați termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortați pe calități tulpinile recoltate.

Predați centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate și sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiați contracte pentru anul 1958, pentru a putea alege și pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci și încorporarea îngrășămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar și ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

Crescători de oi din regiunea Stalin!

Valorificați surplusul de lînă prin unitățile D.C.A. care vă oferă prețuri avantajoase precum și mărfuri ca: materiale de construcție, — cherestea, ciment, țiglă — fire de bumbac, cisme de cauciuc etc.

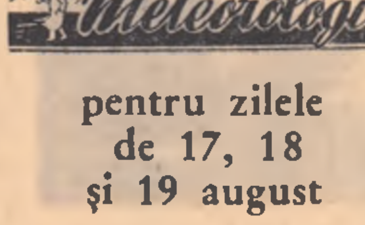

pentru zilele de 17, 18 și 19 august

In țară vremea instabilă în regiunea de munte și nordul țării unde vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice, iar temperatura va scădea moderat.

In sud, vremea uscată și călduroasă, urcînd pînă la 39 de grade în cîmpie.

Temperatura solului va continua să se mențină ridicată, iar umezeala în scădere accentuată în toate regiunile țării.

FILMUL
în
SPRIJINUL
MUNCILOR —
— AGRICOLE
LA SATE

In vederea sprijinirii campaniei agricole de vară, Intreprinderea Cinematografică Regională Stalin organizează la cinematografele sătești din regiune un ciclu de filme în care sînt redate lucrări avansate din agricultură cum sînt de pildă:

— *Mecanizarea completă a culturii cerealelor.*

— *Prelucrarea pămîntului prin ogorit.*

— *Mecanizarea lucrărilor de luptă contra insectelor.*

— *Calea belșugului și altele.*

Pe lîngă aceste filme se mai rulează filme artistice și jurnale de actualități cu caracter agricol.

Țărani muncitori de pe ogoarele regiunii Stalin!

Vizionați filmele ce rulează la cinematografele sătești, care vă îmbogățesc cunoștințele în vederea măririi producției vegetale și animale.

INTREPRINDEREA
CINEMATOGRAFICA
ORAȘUL STALIN

Confecții!
RAGLANE
PARDESIE
TAIOARE
JACHETE
HAINE DE PLOAIE
DE VÎNZARE
LA MAGAZINELE
COOPERATIVELOR de CONSUM

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".